

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 223/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 223/02	Věc C-178/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 11. dubna 2014 – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf.	2
2014/C 223/03	Věc C-182/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2014 Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 4. února 2014 ve věcech T-604/11 a T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	3
2014/C 223/04	Věc C-188/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španělsko) dne 15. dubna 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos v. Banco de Santander, S.A..	3
2014/C 223/05	Věc C-190/14: Žaloba podaná dne 16. dubna 2014 – Evropská komise v. Dánské království	4
2014/C 223/06	Věc C-197/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. dubna 2014 – T. A. van Dijk, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	5

2014/C 223/07	Věc C-201/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 22. dubna 2014 – Smaranda Bara a další v. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)	5
2014/C 223/08	Věc C-208/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial Navarra (Španělsko) dne 25. dubna 2014 – Antonia Valdivia Reche v. Banco de Valencia S.A.	6
2014/C 223/09	Věc C-217/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Evropská komise v. Irsko.	6
2014/C 223/10	Věc C-218/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 5. května 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Věc C-219/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Employment Tribunals, Birmingham (Spojené království) dne 6. května 2014 – Kathleen Greenfield v. The Care Bureau Ltd.	8
2014/C 223/12	Věc C-223/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španělsko) dne 7. května 2014 – Tecom Mican S.L. v. Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Věc C-225/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal d'instance de Dieppe (Francie) dne 8. května 2014 – Facet SA v. Jean Henri	9
2014/C 223/14	Věc C-239/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Liège (Belgie) dne 14. května 2014 – Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy) .	10
2014/C 223/15	Věc C-247/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2014 společností HeidelbergCement AG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-302/11, HeidelbergCement AG v. Evropská komise	10
2014/C 223/16	Věc C-248/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2014 společností Schwenk Zement KG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-306/11, Schwenk Zement KG v. Evropská komise	11
Tribunál		
2014/C 223/17	Věc T-167/14: Žaloba podaná dne 13. března 2014 – Søndagsavisen v. Komise	13
2014/C 223/18	Věc T-230/14: Žaloba podaná dne 15. dubna 2014 – Deutsche Edelstahlwerke v. Komise	13
2014/C 223/19	Věc T-235/14: Žaloba podaná dne 17. dubna 2014 – ArcelorMittal Hamburg a další v. Komise	14
2014/C 223/20	Věc T-236/14: Žaloba podaná dne 16. dubna 2014 – Kronotex a další v. Komise	15
2014/C 223/21	Věc T-237/14: Žaloba podaná dne 17. dubna 2014 – Steinbeis Papier v. Komise	16
2014/C 223/22	Věc T-240/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2014 Jean-Pierre Bodsonem a dalšími proti rozsudku vydanému dne 12. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-73/12, Bodson a další v. EIB	17
2014/C 223/23	Věc T-241/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2014 Jean-Pierre Bodsonem a dalšími proti rozsudku vydanému dne 12. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-83/12, Bodson a další v. EIB	18
2014/C 223/24	Věc T-258/14: Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise	20
2014/C 223/25	Věc T-259/14: Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise	20
2014/C 223/26	Věc T-260/14: Žaloba podaná dne 25. dubna 2014 – Vattenfall Europe Mining a další v. Komise . . .	21
2014/C 223/27	Věc T-263/14: Žaloba podaná dne 28. dubna 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products a další v. Komise	22

2014/C 223/28	Věc T-265/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Schumacher Packaging v. Komise	23
2014/C 223/29	Věc T-270/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers v. Komise	24
2014/C 223/30	Věc T-271/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Styron Deutschland v. Komise	25
2014/C 223/31	Věc T-272/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – P-D Glasseiden a další v. Komise	26
2014/C 223/32	Věc T-274/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Lech-Stahlwerke v. Komise	27
2014/C 223/33	Věc T-275/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Drahtwerk St. Ingbert a další v. Komise	28
2014/C 223/34	Věc T-276/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Flachglas Torgau a další v. Komise	29
2014/C 223/35	Věc T-279/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Sabic Polyolefine v. Komise	30
2014/C 223/36	Věc T-280/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland a další v. Komise	31
2014/C 223/37	Věc T-281/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Fels-Werke v. Komise	32
2014/C 223/38	Věc T-282/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Bayer MaterialScience v. Komise	34
2014/C 223/39	Věc T-283/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Advansa a další v. Komise	35
2014/C 223/40	Věc T-285/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl a další v. Komise	36
2014/C 223/41	Věc T-286/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik v. Komise	38
2014/C 223/42	Věc T-287/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Schaeffler Technologies v. Komise	39
2014/C 223/43	Věc T-288/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Energiewerke Nord v. Komise	40
2014/C 223/44	Věc T-289/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg a další v. Komise	41
2014/C 223/45	Věc T-291/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – egeplast international v. Komise	42
2014/C 223/46	Věc T-294/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Klemme v. Komise	43
2014/C 223/47	Věc T-295/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Autoneum Germany v. Komise	44
2014/C 223/48	Věc T-296/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Erbslöh v. Komise	45
2014/C 223/49	Věc T-297/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Walter Klein v. Komise	46
2014/C 223/50	Věc T-298/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Erbslöh Aluminium v. Komise	47
2014/C 223/51	Věc T-300/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Fricopan Back v. Komise	48
2014/C 223/52	Věc T-301/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Michelin Reifenwerke v. Komise	49
2014/C 223/53	Věc T-302/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Buderus Guss v. Komise	50
2014/C 223/54	Věc T-303/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Polyblend v. Komise	51
2014/C 223/55	Věc T-304/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Sun Alloys Europe v. Komise	52
2014/C 223/56	Věc T-305/14: Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Vestolit v. Komise	54
2014/C 223/57	Věc T-306/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Polymer-Chemie v. Komise	55

2014/C 223/58	Věc T-307/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – TechnoCompound v. Komise.	56
2014/C 223/59	Věc T-308/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Neue Halberg-Guss v. Komise	57
2014/C 223/60	Věc T-309/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Mat Foundries Europe v. Komise	58
2014/C 223/61	Věc T-310/14: Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Fritz Winter Eisengießerei v. Komise.	59
2014/C 223/62	Věc T-313/14: Žaloba podaná dne 5. května 2014 – Christian Dior Couture v. OHIM (Ztvárnění opakujícího se vzoru s reliéfním efektem).	60
2014/C 223/63	Věc T-318/14: Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Vinnolit v. Komise	61
2014/C 223/64	Věc T-331/14: Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Azarov v. Rada	62
2014/C 223/65	Věc T-332/14: Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Azarov v. Rada	63
2014/C 223/66	Věc T-355/14: Žaloba podaná dne 30. května 2014 – STC v. Komise	64

Soud pro veřejnou službu

2014/C 223/67	Věc F-107/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 16. ledna 2014 – Guinet v. EIB „Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Důchodový systém — Převod nároků na důchod — Náhrada škody způsobené opožděným převodem nároků na důchod — Podmínka skutečného převodu nároků na důchod, které vznikly v jiném systému než v systému EIB — Zásada rovného zacházení“ .	66
2014/C 223/68	Věc F-130/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. května 2014 – CI v. Parlament „Veřejná služba — Odměny — Rodinné přídavky — Příspěvek na vyživované dítě — Zdvojnásobení příspěvek na vyživované dítě — Článek 67 odst. 3 služebního řádu — Podmínky příznání — Smírné řešení sporu mezi účastníky řízení po intervenci Evropského veřejného ochránce práv — Provedení — Povinnost postupovat s řádnou péčí“	66
2014/C 223/69	Věc F-151/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. ledna 2014 – Ohrgaard v. Komise „Veřejná služba — Odměna — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínka bydliště stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) přílohy VII služebního řádu — Výkon funkce v mezinárodní organizaci — Pojem — Pětiměsíční stáž v Komisi — Vyloučení“	67
2014/C 223/70	Věc F-60/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. ledna 2014 – Lebedef v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Zápis nepřítomnosti z důvodu nemoci — Neomluvená nepřítomnost — Snížení dnů nároků na dovolenou za kalendářní rok — Podání žádosti prostřednictvím zprávy — Informace dotčené osoby o existenci rozhodnutí — Neotevření zprávy a nezjištění obsahu rozhodnutí prostřednictvím kliknutí na hypertextový odkaz — Přípustnost — Lhůty — Určení data, od kterého se dotčená osoba mohla seznámit s obsahem rozhodnutí“	68

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2014/C 223/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 212, 7.7.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 202, 30.6.2014

Úř. věst. C 194, 24.6.2014

Úř. věst. C 184, 16.6.2014

Úř. věst. C 175, 10.6.2014

Úř. věst. C 159, 26.5.2014

Úř. věst. C 151, 19.5.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 11. dubna 2014 – Vario Tek GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Věc C-178/14)

(2014/C 223/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vario Tek GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Předběžné otázky

- 1) Vylučuje skutečnost, že videokamera nemá možnosti transfokátoru, jejímu zařazení do podpoložky 8525 80 9 kombinované nomenklatury ve znění nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾?
- 2) V případě záporné odpovědi na otázku 1, jedná se o kamkordér pro záznam zvuku a obrazu snímaných televizní kamerou ve smyslu podpoložky 8525 80 91 KN již tehdy, pokud je možné na vyměnitelném médiu nezbytném pro provoz kamery připojením kamery přes USB kopírovat z jiného přístroje videosoubory nebo audiosoubory, aniž je lze zpřístupnit ke zhlédnutí či vyslechnutí pouze s kamerou?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382) ve znění nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010 a nařízení Komise č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, Úř. věst. L 284, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. dubna 2014 Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 4. února 2014 ve věcech T-604/11 a T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (zástupci: A. Nordemann, M.C. Maier, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit napadené rozhodnutí Tribunálu ze dne 4. února 2014 v rozsahu, v němž se týká věci T-292/12,
- v případě potřeby vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí,
- uložit Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek o jediný důvod vycházející z údajného porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství.

Navrhovatelka konkrétně uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že:

- 1) v rámci celkového posouzení nezohlednil, dokonce ani nezmínil, že starší ochranná známka MAGNET 4 sestává z čísla „4“;
- 2) v odstavcích 22 a 25 svého rozsudku považoval prvek MAGNET za dominantní prvek starší ochranné známky MAGNET 4;
- 3) v odstavci 25 použil různé standardy pro posouzení fonetických a vizuálních podobností označení MAGNET 4 a MAGNEXT;
- 4) v odstavci 35 v rámci celkového posouzení nezohlednil nebezpečí záměny, závislost mezi zohledněnými skutečnostmi, konkrétně nízkou rozlišovací způsobilost starší ochranné známky MAGNET 4, nedostatek pojmové podobnosti označení MAGNET 4 a MAGNEXT, a nízký stupeň fonetických a vizuálních podobností daných označení;
- 5) v odstavci 35 neuvedl věcné důvody, pokud jde o existenci nebezpečí záměny mezi označeními MAGNET 4 a MAGNEXT.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španělsko) dne 15. dubna 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos v. Banco de Santander, S.A.

(Věc C-188/14)

(2014/C 223/04)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Žalovaná: Banco de Santander, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 22 odst. 1 zákona 16/09 ze dne 13. listopadu 2009 o platebních službách, který bance umožňuje uložit a/nebo zvýšit náklady služeb prostřednictvím změny původně sjednaných podmínek, slučitelný s právem Společenství?
- 2) Představuje možnost vypovědět smlouvu bez dalších nákladů dostatečnou ochranu spotřebitele?
- 3) Jsou platná smluvní ustanovení sjednaná mezi smluvními stranami, která obsahují možnosti uvedené v článku uvedeném v první otázce?
- 4) Nakonec, a pro případ kladné odpovědi na některou z předchozích otázek, je stanovená dvouměsíční lhůta slučitelná s právem Společenství?

Žaloba podaná dne 16. dubna 2014 – Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-190/14)

(2014/C 223/05)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve, U. Nielsen, zmocněnci)

Žalované: Dánské království

Návrhová žádání

- Určit, že Dánské království tím, že nezveřejnilo konečné plány povodí do 22. prosince 2009 a nezaslalo Komisi jejich kopie do 22. března 2010, a v každém případě tím, že o nich Komisi neinformovalo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽¹⁾;
- uložit Dánskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dánsko opakovaně uznalo – naposledy v odpovědi ze dne 18. prosince 2013 na doplňující odůvodněné stanovisko Komise – že žádá ze čtyř dánských oblastí povodí není v současné době upravena v plánu povodí a že kopie konečných plánů povodí na šestileté období končící dne 22. prosince 2015 nebyla Komisi zaslána.

Komise se domnívá, že Dánsko stále nesplnilo povinnosti stanovené v čl. 13 odst. 1, 2 a 6 směrnice. Z odpovědi Dánska ze dne 8. května 2013 vyplývá, že lze očekávat, že porušování článku 13 směrnice bude pokračovat do května 2014 (přibližně 3,5 roku po stanovené lhůtě). Komise je mimoto toho názoru, že Dánsko stále nesplnilo požadavky stanovené v čl. 15 odst. 1 směrnice, podle kterého byla lhůta pro informování Komise stanovena na 22. března 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000 L 327, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. dubna 2014 – T. A. van Dijk, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-197/14)

(2014/C 223/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: T. A. van Dijk

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën [státní tajemník pro finance]

Předběžné otázky

- 1) Je Hoge Raad jako nejvyšší vnitrostátní soud na základě předběžné otázky předložené Soudnímu dvoru k rozhodnutí vnitrostátním soudem nižšího stupně povinen předložit Soudnímu dvoru k rozhodnutí předběžnou otázku nebo počkat na odpověď na otázku položenou soudem nižšího stupně, přestože se domnívá, že správné použití práva Evropské unie je s ohledem na otázku, kterou má rozhodnout, natolik zřejmé, že je mimo jakékoli rozumné pochybnosti, jakým způsobem má být tato otázka zodpovězena?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: jsou nizozemské orgány v oblasti sociálního zabezpečení vázány na potvrzení E 101 vystavené orgánem jiného členského státu, když jde o lodníka na Rýně, v důsledku čehož se podle čl. 7 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1408/71 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35). nepoužijí pravidla týkající se určení rozhodných právních předpisů stanovená v tomto nařízení, kterého se toto potvrzení týká.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 22. dubna 2014 – Smaranda Bara a další v. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Věc C-201/14)

(2014/C 223/07)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobci: Smaranda Bara a další

Žalovaní: Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Předběžné otázky

- 1) Je vnitrostátní daňový orgán jako orgán zastupující příslušné ministerstvo členského státu, finanční institucí ve smyslu článku 124 SFEU?
- 2) Je možné prostřednictvím aktu obdobného správním aktům, a sice protokolu uzavřeného mezi vnitrostátním daňovým orgánem a jiným státním orgánem, upravit předání databáze údajů o příjmech občanů členského státu z vnitrostátního daňového orgánu na jiný orgán členského státu, aniž by se vytvořil zvýhodnění přístup, definovaný v článku 124 SFEU?

- 3) Spadá předání databáze, určené k uložení platební povinnosti občanům členského státu z titulu příspěvku na sociální zabezpečení, orgánu členského státu, v jehož prospěch se předání provádí, pod pojem veřejného dohledu ve smyslu článku 124 SFEU?
- 4) Mohou být osobní údaje předmětem zpracování ze strany orgánu, kterému nebyly tyto údaje určeny, pokud taková operace vede zpětně k majetkové újmě?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial Navarra (Španělsko) dne
25. dubna 2014 – Antonia Valdivia Reche v. Banco de Valencia S.A.**

(Věc C-208/14)

(2014/C 223/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial Navarra

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Antonia Valdivia Reche

Odpůrkyně: Banco de Valencia S.A.

Předběžná otázka

Ukládá článek 6 směrnice 13/1993⁽¹⁾ vnitrostátnímu soudu v případě, že je klauzule stanovící sazbu úroku z prodlení na 29 % posouzena jako zneužívající, povinnost prohlásit její neúčinnost bez možnosti upravit dohodnutou úrokovou sazbu[,] přestože to výslovně požadoval jeden z povinných spotřebitelů?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách
Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Evropská komise v. Irsko

(Věc C-217/14)

(2014/C 223/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann, zmocněnci)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾, Irsko tím, že do 3. března 2011 nepřijalo ustanovení provádějící definice obsažené v jejím čl. 2, bodech 8, 18, 21, 22, 32, 33 a 34, a povinnosti stanovené v jejím čl. 9 odst. 1 až 7 a odst. 12, ve spojení s odst. 11 téhož článku, v jejím čl. 16 odst. 1 druhé a třetí větě a odst. 2 a 3, v jejím čl. 38 odst. 1 druhé větě, v jejím čl. 39 odst. 1, 4 a 8, a v jejím čl. 40 odst. 1 až 3, 5 a 7, nebo v každém případě tato ustanovení nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 49 odst. 1 směrnice 2009/72/ES,

- uložil Irsku v souladu s čl. 260 odst. 3 SFEU povinnost zaplatit denní penále ve výši 20 358 eur, ode dne vyhlášení rozsudku Soudního dvora, splatné na účet „Vlastní zdroje Evropské unie“, z důvodu nesdělení opatření provádějících směrnici přijatou legislativním postupem, a
- uložil Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2009/72/ES uplynula dne 3. března 2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, s. 55.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 5. května 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly v. Minister for Justice and Equality

(Věc C-218/14)

(2014/C 223/10)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Vedlejší účastnice řízení: The Immigrant Council of Ireland

Předběžné otázky

- 1) Je zachováno právo pobytu občana země mimo EU v hostitelském členském státě v případě, že po odjezdu občana Unie z hostitelského členského státu, ve kterém byla tímto občanem Unie vykonávána unijní práva, skončilo manželství mezi občanem Unie a občanem země mimo EU rozvodem a že se uplatní článek 7 a čl. 13 odst. 2 písm. a) směrnice Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾? V případě záporné odpovědi, má občan země mimo EU právo pobytu v hostitelském členském státě v období od odjezdu občana Unie z hostitelského členského státu do rozvodu?
- 2) Jsou splněny požadavky čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 2004/38/ES v případě, že manžel, občan Unie, tvrdí, že má dostatečné prostředky ve smyslu čl. 8 odst. 4 směrnice, jež částečně pocházejí z prostředků manžela, občana země mimo EU?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku, jsou osobám, jako jsou navrhovatelé, přiznána práva podle unijních právních předpisů (s výjimkou směrnice) pracovat v hostitelském členském státě, aby si zajistili „dostatečné prostředky“ pro účely článku 7 směrnice nebo k těmto prostředkům přispěli?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77, Zvl. vyd. 05/05, s. 46)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Employment Tribunals, Birmingham (Spojené království) dne 6. května 2014 – Kathleen Greenfield v. The Care Bureau Ltd

(Věc C-219/14)

(2014/C 223/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Employment Tribunals, Birmingham

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kathleen Greenfield

Žalovaný: The Care Bureau Ltd

Předběžné otázky

- (i) Musí být zásada „poměrným dílem“, uvedená v ustanovení 4 odst. 2 přílohy směrnice 97/81, vykládána tak, že vyžaduje, aby na základě takového ustanovení vnitrostátního práva (jako je nařízení 13, 13 a 14 o pracovní době), bylo v případě, kdy dojde ke zvýšení pracovní doby zaměstnance, nutné úměrně podle nové pracovní doby upravit výši již vzniklého nároku na dovolenou s tím, že pracovník, u něhož došlo ke zvýšení pracovní doby, má nárok na vyšší výměru dovolené za kalendářní rok přepočítané v souladu se zvýšenou pracovní dobou?
- (ii) Musí být ustanovení 4 odst. 2 přílohy směrnice 97/81 nebo článek 7 směrnice 2003/88⁽¹⁾ vykládán tak, že brání tomu, aby na základě takového ustanovení vnitrostátního práva (jako je nařízení 13, 13 a 14 o pracovní době), bylo v případě, kdy dojde ke zvýšení pracovní doby zaměstnance, nutné úměrně podle nové pracovní doby upravit výši již vzniklého nároku na dovolenou s tím, že pracovník, u něhož došlo ke zvýšení pracovní doby, má nárok na vyšší výměru dovolené za kalendářní rok přepočítané v souladu se zvýšenou pracovní dobou?
- (iii) Je-li odpověď na otázku (i) nebo (ii) kladná, je nutné zpětně přepočítat nárok na dovolenou pouze za tu část roku, v němž zaměstnanec pracoval na zvýšený pracovní úvazek, nebo za nějakou jinou dobu?
- (iv) Při stanovení výměry dovolené, kterou již pracovník vyčerpal, musí být ustanovení 4 odst. 2 přílohy směrnice 97/81 nebo článek 7 směrnice 2003/88 vykládán tak, že vyžaduje, aby na základě takového ustanovení vnitrostátního práva (jako je nařízení 13, 13 a 14 o pracovní době), bylo nutné při stanovení náhrady mzdy zaměstnance za placenou dovolenou za kalendářní rok při skončení pracovního poměru a při stanovení zbývajících nároku zaměstnance na dovolenou za kalendářní rok, pokud nedošlo k ukončení pracovního poměru, přijmout odlišný přístup?
- (v) Je-li odpověď na otázku (iv) kladná, jaký rozdílný přístup by měl být přijat?

⁽¹⁾ Směrnice 2003/88/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby Úř. věst. L 299, s. 9

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španělsko) dne 7. května 2014 – Tecom Mican S.L. v. Man Diesel & Turbo SE

(Věc C-223/14)

(2014/C 223/12)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Tecom Mican S.L.

Další účastnice řízení: Man Diesel & Turbo SE

Předběžné otázky

- 1) Lze za „mimosoudní písemnost“ ve smyslu článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1393/2007 ⁽¹⁾ ze dne 13. listopadu 2007 považovat čistě soukromou písemnost bez ohledu na to, že nebyla vydána orgánem jiné než soudní povahy ani úřední osobou?
- 2) V případě kladné odpovědi, lze za mimosoudní písemnost považovat každou soukromou písemnost, nebo musí splňovat určité konkrétní charakteristiky?
- 3) I v případě, že by soukromá písemnost splňovala takové charakteristiky, může občan Unie žádat o doručení postupem stanoveným v článku 16 nynějšího nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007, jestliže již provedl doručení prostřednictvím jiného veřejného orgánu jiné než soudní povahy, například prostřednictvím notáře?
- 4) A konečně, je třeba pro účely článku 16 nařízení č. 1393/2007 zohledňovat skutečnost, že uvedená spolupráce má přeshraniční dopad a je nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu? Kdy je třeba mít za to, že spolupráce má „přeshraniční dopad a je nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu“?

⁽¹⁾ O doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech (doručování písemností) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 Úř. věst. L 324, s. 79

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal d'instance de Dieppe (Francie) dne 8. května 2014 – Facet SA v. Jean Henri

(Věc C-225/14)

(2014/C 223/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Dieppe

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Facet SA

Žalovaný: Jean Henri

Předběžné otázky

- 1) Zakazuje článek 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru ⁽¹⁾, vykládaný ve světle směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách ⁽²⁾, existenci a uplatňování standardních klauzulí, ve kterých spotřebitel potvrzuje, že věřitel splnil své povinnosti, v úvěrových smlouvách?
- 2) Brání obecná zásada efektivity práva Společenství a článek 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru, vykládaný ve světle směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993, tomu, aby věřitel mohl své předsmuvní a smluvní povinnosti prokázat pouze prostřednictvím standardních klauzulí, které jsou obsaženy v úvěrových smlouvách a ve kterých spotřebitel potvrzuje, že tyto povinnosti byly splněny, aniž předloží dokumenty, které sám vydal a předal dlužníkovi?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66).

⁽²⁾ Úř. věst. L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal du travail de Liège (Belgie) dne 14. května 2014 – Abdoulaye Amadou Tall v. Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

(Věc C-239/14)

(2014/C 223/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobce: Abdoulaye Amadou Tall

Žalovaný: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Předběžná otázka

Článek 39/1 zákona ze dne 15. prosince 1980 o vstupu na území státu, pobytu, usazování a vyhoštění cizinců, ve spojení s čl. 39/2 odst. 1 třetím pododstavcem, článkem 39/76, čl. 39/82 odst. 24 druhým pododstavcem písm. d) a článkem 57/6/2 téhož zákona stanoví, že proti zamítnutí zohlednění nové žádosti o azyl lze podat pouze žalobu na neplatnost a poskytnutí odkladu z důvodu extrémní naléhavosti. Jsou tyto žaloby vzhledem k tomu, že nejde o řízení s neomezeným přezkumem, ani o žaloby s odkladným účinkem, a že žalobce nemá během jejich zkoumání ani právo pobytu, ani nárok na hmotnou podporu, slučitelné s požadavky článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a článku 39 směrnice Rady 2005/85 ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka ⁽¹⁾, které přiznávají právo na účinnou právní ochranu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 326, s 13.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. května 2014 společností HeidelbergCement AG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-302/11, HeidelbergCement AG v. Evropská komise

(Věc C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: HeidelbergCement AG (zástupci: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2011 přijaté ve věci COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky, C(2011) 2361 final, na základě čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky,
- podpůrně k návrhu podle bodu 2 vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku Soudního dvora,
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů navrhovatelky v řízeních před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-302/11. Tento rozsudek byl navrhovatelce oznámen dne 14. března 2014. Tribunál jím zamítl žalobu podanou navrhovatelkou proti rozhodnutí Komise ze dne 30. března 2011 ve věci COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky, C(2011) 2361 final.

Navrhovatelka uplatňuje celkem sedm důvodů kasačního opravného prostředku.

Zaprvé, Tribunál řádně nepřezkoumal dodržení povinnosti uvést účel žádosti o informace, plynoucí z čl. 18 odst. 3 nařízení 1/2003⁽¹⁾, a uplatnil ji chybně. Neprovedl dostatečnou analýzu obsahu rozhodnutí týkajícího se žádosti o informace a nerespektoval požadavky, které měla Komise dodržet na základě povinnosti uvést odůvodnění.

Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož měl za to, že povinnost uvést odůvodnění plynoucí z čl. 296 druhého pododstavce SFEU lze omezit ustanovením čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Z tohoto důvodu Tribunál neprovedl věcný přezkum bodu žalobního návrhu vycházejícího z nedostatečného odůvodnění volby přijmout rozhodnutí o žádosti o informace. Tribunál rovněž tak vhodným způsobem nepřezkoumal bod žalobního návrhu vycházející z nedostatečného odůvodnění určené lhůty. Jeho rozsudek obsahuje odůvodnění znění totožného s odůvodněním odpovědi na bod žalobního návrhu odlišného obsahu, uplatněný v souběžné věci.

Zatřetí, Tribunál vhodným způsobem nepřezkoumal nezbytnost ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003, jelikož měl za to, že Komisi nepřísluší vypracovávat podrobný popis všech relevantních indicií. Navíc uplatňoval neodůvodněné požadavky týkající se vztahu mezi vážnou domněnkou o protiprávním jednání a nezbytností požadovaných informací. Mimoto chybně vyložil čl. 18 odst. 3 první větu nařízení č. 1/2003, jelikož měl za to, že není třeba ověřovat vhodnost požadovaných informací. To navíc vede k zásahu do práva na opravný prostředek plynoucího z čl. 18 odst. 3 třetí věty nařízení č. 1/2003.

Začtvrté, Tribunál nesprávně považoval čl. 18 odst. 3 první větu nařízení č. 1/2003 za právní základ žádosti Komise o přípravu, shromáždění a zpracování informací, kterými navrhovatelka nedisponovala.

Zapáté, Tribunál zamítl bod žalobního návrhu vycházející z příliš krátké lhůty na odpověď, přičemž se omezil pouze na abstraktní zmínku o hospodářské síle navrhovatelky, a vycházel tak z nedostatečného a nekonzistentního odůvodnění.

Zašesté, Tribunál nerespektoval kritérium přesnosti aktů Evropské unie, když měl za to, že rozhodnutí o žádosti o informace je dostatečně konkrétní, přestože sám konstatoval, že v něm uvedené otázky obsahují vágní pojmy. Navíc nepřezkoumal specifické body žalobního návrhu vycházející z nedostatečné přesnosti a zasáhl do práva na opravný prostředek (viz čl. 18 odst. 3 třetí věta nařízení č. 1/2003).

Zasedmé, Tribunál nerespektoval právo navrhovatelky na obhajobu, neboť měl za to, že měla provést posouzení, která by Komise mohla použít v rámci hospodářské analýzy směřující k prokázání údajného porušení unijního kartelového práva.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 (Úř. věst. 04/01, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. května 2014 společností Schwenk Zement KG proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-306/11, Schwenk Zement KG v. Evropská komise

(Věc C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Schwenk Zement KG (zástupci: M. Raible a S. Merz, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) vydaný dne 14. března 2014 ve věci T-306/11 v rozsahu, v němž zamítá žalobu podanou navrhovatelkou,
- v souladu s čl. 263 odst. 4 SFEU zrušil v plném rozsahu rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. března 2011, C (2011) 2367 final ve věci COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky, v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky,
- podpůrně k návrhu podle bodu 2 vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku Soudního dvora,
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů navrhovatelky v řízeních před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu Evropské unie (dále jen „Tribunál“) vydanému dne 14. března 2014 ve věci T-302/11 v rozsahu, v němž nepříznivě zasahuje do právního postavení navrhovatelky. Tento rozsudek byl společností Schwenk Zement KG oznámen dne 14. března 2014. Tribunál jím částečně vyhověl žalobám podaným navrhovatelkou proti rozhodnutí Komise C(2011) 2367 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady č. 1/2003⁽¹⁾ (věc 39520 – Cement a příbuzné výrobky) a částečně je zamítl.

Navrhovatelka uplatňuje tři důvody kasačního opravného prostředku.

Prvním důvodem navrhovatelka kritizuje skutečnost, že Tribunál při posuzování jednání Komise nerespektoval zásadu proporcionality. Tribunál porušil unijní právo tím, že nezohlednil tuto zásadu, podle níž je v případě pochybností třeba při volbě mezi dvěma opatřeními zvolit to méně omezující. Tribunál s pouhým odkazem na větší jistotu získání informací rozhodl, že přijetí kroků přímo směřujících proti navrhovatelce prostřednictvím rozhodnutí o žádosti o informace podle čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 bylo možné.

Druhým důvodem navrhovatelka tvrdí, že Tribunál provedl nedostatečný přezkum projednávané věci a navíc nezohlednil důležité poznatky, které před ním uplatňovala. Tribunál projednávanou věc nepřezkoumal a nezohlednil zvláštní okolnosti týkající se navrhovatelky. Naopak, Tribunál vycházel z existence značného množství výrobků cementu.

Třetím důvodem navrhovatelka kritizuje skutečnost, že Tribunál rozhodl, že vysvětlení Komise jsou dostatečná, ačkoliv se omezovala na pouhé fráze, čímž porušil povinnost uvést odůvodnění. Tribunál porušil tuto povinnost ze dvou důvodů. Zaprvé se zmýlil ohledně požadavků týkajících se povinnosti uvést odůvodnění právních aktů Komise přijatých na základě čl. 296 odst. 2 SFEU a článku 18 nařízení č. 1/2003. Dále Tribunál nezohlednil podmínky týkající se této povinnosti, které sám zakotvil. A konečně, toto posouzení Tribunálu brání přezkumu dodržení zásady proporcionality. Pokud by tak by rozsudek Tribunálu považován v této části za platný, byla by zásada proporcionality v rámci vyšetřovacích opatření podle článku 18 nařízení č. 1/2003 jen prázdným pojmem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 13. března 2014 – *Søndagsavisen v. Komise*

(Věc T-167/14)

(2014/C 223/17)

Jednací jazyk: *dánština*

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Dánsko) (zástupci: M. Honoré a C. Fornø, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2013 nevznášet námitky proti dánské podpoře výroby a inovace v oblasti tištěných médií (SA.36366);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, konkurent příjemců podpory, uvádí, že Komise měla konstatovat, že slučitelnost oznámeného opatření podpory s vnitřním trhem vzbuzuje pochybnosti a měla tedy přijmout rozhodnutí o zahájení formálního šetření; viz čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 prováděcího nařízení⁽¹⁾. Tím, že tak neučinila, porušila Komise procesní práva žalobkyně podle čl. 108 odst. 2 SFEU.

Na podporu argumentu, že existují důvodné pochybnosti o slučitelnosti mechanismu s vnitřním trhem, uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody:

- Komise vůbec nepřezkoumala, zda je dotčený režim vhodný k zajištění rozšíření obsahu zpráv poskytovaných dánským občanům a tím k podpoře demokratického procesu;
- napadené rozhodnutí každopádně postrádá dostatečné odůvodnění týkající se vhodnosti; a
- Komise nepřezkoumala účinky režimu na hospodářskou soutěž ve vztahu mezi tiskem poskytovaným zadarmo a placeným tiskem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 15. dubna 2014 – *Deutsche Edelstahlwerke v. Komise*

(Věc T-230/14)

(2014/C 223/18)

Jednací jazyk: *němčina*

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Deutsche Edelstahlwerke GmbH* (Witten, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a H. Janssen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, protože příplatek EEG a zvláštní úprava náhrad stanovené v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (dále jen „EEG“) nepředstavují poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny skutečnosti relevantní pro kvalifikaci těchto opatření se zjistily v přípravném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Neexistovaly již žádné pochybnosti, o kterých by měla Komise rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že uplatnila řízení týkající se nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení pro existující podpory podle článku 17 a následujících nařízení č. 659/1999 při přezkumu svého předběžného posouzení EEG jako podpory. V této souvislosti především uvedla, že rozhodnutím ze dne 22. května 2002 Komise nepovažovala EEG 2000 za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož nedošlo k převodu státních prostředků. Změny z EEG 2000 na EEG 2012 nebyly v porovnání s rozhodnutím ze dne 22. května 2002 zásadní. Komise tak mohla namítat změněný právní názor Komise v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU bez zatížení žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž by žalobkyni předtím poskytla možnost se vyjádřit.

⁽¹⁾ Nařízením Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2014 – ArcelorMittal Hamburg a další v. Komise

(Věc T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Německo), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Německo), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Německo) a ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (zástupci: H. Janssen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož příplatek EEG a zvláštní systém náhrad, které jsou upraveny v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“), nepředstavují poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny relevantní skutečnosti pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v přípravném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Nezůstaly už žádné pochybnosti, o kterých měla Komise rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že použila řízení pro nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení pro existující podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999 za účelem přezkoumání svého předběžného posouzení EEG jako podpory. V této souvislosti především uvádějí, že rozhodnutím ze dne 22. května 2002 Komise nepovažovala EEG 2000 za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož se neuskutečnil převod státních prostředků. Změny z EEG 2000 na EEG 2012 nebyly ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 zásadní. Komise tak mohla namítat změněný právní názor Komise v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU bez zatížení žalobkyň.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž by předtím žalobkyním poskytla možnost se k věci vyjádřit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2014 – Kronotex a další v. Komise

(Věc T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Německo), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) a K Face GmbH (Heiligengrabe) (zástupci: H. Janssen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a snížený příspěvek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, protože příplatek EEG stanovený v Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (zákon o přednosti energií z obnovitelných zdrojů, dále jen „EEG“) a zvláštní kompenzační systém nepředstavují přiznání státní podpory nebo poskytnutí státních prostředků. Všechny skutečnosti, které jsou relevantní pro kvalifikaci uvedených opatření, byly zjištěny v předběžném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Neexistují pochybnosti, které by Komise mohla konstatovat v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že uplatnila řízení týkající se nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení o existující podpoře podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999, aby přehodnotila své původní posouzení EEG jako státní podpory. Žalobkyně v tomto ohledu poznamenávají, že Komise rozhodnutím ze dne 22. května 2002 nekvalifikovala EEG z roku 2002 jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nedošlo k převodu státních prostředků. Změny mezi EEG z roku 2002 a 2012 nebyly významné ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002. Komise v důsledku toho mohla uplatňovat pozměněné právní stanovisko v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU bez dopadu na žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv a zásady *audi alteram partem*.

- Žalobkyně rovněž tvrdí, že žalovaná přijala napadené rozhodnutí, aniž by předem poskytla žalobkyním příležitost, aby se vyjádřily.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2014 – Steinbeis Papier v. Komise

(Věc T-237/14)

(2014/C 223/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Německo) (zástupci: H. Janssen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť příplatek EEG stanovený zákonem o upřednostnění elektřiny z obnovitelných zdrojů a zvláštní kompenzační úprava nepředstavovaly poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny skutečnosti relevantní pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v přípravném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Neexistovaly již žádné pochybnosti, které by musela Komise konstatovat v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že uplatnila řízení týkající se nových režimů podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení týkajícího se existujících režimů podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999 pro účely přezkumu svého předběžného posouzení příplatku EEG jako podpory. Žalobkyně v této souvislosti především tvrdí, že Komise rozhodnutím ze dne 22. května 2002 nekvalifikovala příplatek EEG 2000 jako podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť k žádnému transferu státních prostředků nedošlo. Změny z příplatku EEG 2000 na příplatek EEG 2012 nejsou ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 podstatné. Komise tudíž mohla změnu svého právního názoru namítat, aniž by tak zatížila žalobkyni, v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny základních práv a zásady být vyslechnut

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž by žalobkyni předtím poskytla možnost se vyjádřit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 02/01

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2014 Jean-Pierre Bodsonem a dalšími proti
rozsudku vydanému dne 12. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-73/12, Bodson a další
v. EIB**

(Věc T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Jean-Pierre Bodson (Lucemburk, Lucembursko), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francie), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francie), Marie-Christel Heger (Nospelt, Lucembursko), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Lucembursko), Manuel Sutil (Lucembursko), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko) a Henry von Blumenthal (Bergem, Lucembursko) (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Navrhovatelé navrhnou, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 12. února 2014 ve věci F-73/12;
- v důsledku toho vyhověl jejich návrhovým žádáním z řízení v prvním stupni, a tedy
 - zrušil rozhodnutí uplatnit na navrhovatele rozhodnutí správní rady EIB ze dne 13. prosince 2001, kterým se stanoví platový postup maximálně na 2,8 %, a rozhodnutí řídicího výboru EIB ze dne 14. února 2012, kterým se definuje tabulka zásluh se ztrátou 1 % odměny, tedy rozhodnutí obsažená ve výplatních páskách za duben 2012, a ve stejném rozsahu zrušit i všechna rozhodnutí obsažená v následujících výplatních páskách;
 - tudíž
 - uložil EIB povinnost zaplatit rozdíl v odměně vyplývající z výše uvedených rozhodnutí správní rady EIB ze dne 13. prosince 2001 a řídicího výboru EIB ze dne 14. února 2012 ve srovnání s uplatněním předchozího systému odměňování; tento rozdíl v odměně se navýší o úroky z prodlení v sazbě ECB zvýšené o tři procentní body plynoucí od 12. dubna 2012 a dále každých 12 měsíců až do úplného zaplacení;
 - uložil EIB povinnost nahradit škodu za újmu způsobenou ztrátou kupní síly, přičemž tato újma se *ex aequo et bono* prozatímně stanoví na 1,5 % měsíční odměny každého navrhovatele;
 - uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil další účastníci řízení náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelé čtyři důvody.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení rozdílu mezi povahou smluvního pracovního poměru a pracovního poměru podle služebního řádu, z porušení základních podmínek pracovního poměru a z porušení právní kvalifikace memoranda o porozumění.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z rozporuplnosti rozsudku Soudu pro veřejnou službu a ze zkreslení skutečností vyplývajících ze spisu.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásad právní jistoty, zákazu retroaktivity a předvídatelnosti, jakož i ze zkreslení skutečností vyplývajících ze spisu.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení přezkumu zjevně nesprávného posouzení a povinnosti uvést odůvodnění.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. dubna 2014 Jean-Pierre Bodsonem a dalšími proti rozsudku vydanému dne 12. února 2014 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-83/12, Bodson a další v. EIB

(Věc T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Jean-Pierre Bodson (Lucemburk, Lucembursko); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francie); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francie); Marie-Christel Heger (Nospelt, Lucembursko); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Lucembursko); Manuel Sutil (Lucembursko); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Lucembursko), a Henry von Blumenthal (Bergem, Lucembursko) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Navrhovatelé navrhují, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 12. února 2014 ve věci F-83/12;
- v důsledku toho vyhověl návrhovým žádáním navrhovatelů předloženým v prvním stupni a tudíž,
 - zrušil rozhodnutí o tom, že se má na navrhovatele použít odměna stanovená na základě nového výkonnostního systému, který vyplývá z rozhodnutí správní rady ze dne 14. prosince 2010 a rozhodnutí řídicího výboru ze dne 9. listopadu 2010 a 16. listopadu 2011, přičemž individuální prováděcí rozhodnutí je obsaženo v platovém výměru z dubna, které bylo dotyčným osobám oznámeno nejdříve dne 22. dubna 2012;
 - a proto
 - uložil odpůrkyni, aby vyplatila rozdíl v platu, který vyplývá z rozhodnutí správní rady ze dne 14. prosince 2010 a rozhodnutí řídicího výboru ze dne 9. listopadu 2010 a 16. listopadu 2011 na jedné straně a z dřívějšího systému bonusů; tento rozdíl musí být navýšen o úroky z prodlení běžící od 22. dubna 2012 až do úplného zaplacení, a to ve výši úrokové sazby ECB zvýšené o tři procentní body;
 - uložil odpůrkyni náhradu škody vzniklé z důvodu ztráty kupní síly, jež má být prozatímně stanovena v souladu se zásadou *ex aequo et bono* ve výši 1,5 % měsíčního platu každého navrhovatele;
 - nařídil z titulu organizačních procesních opatření odpůrkyni, aby v případě, že tak sama neučiní, předložila následující dokumenty:
 - protokol ze zasedání správní rady EIB ze dne 13. prosince 2011;
 - návrhy vypracované útvarem pro lidské zdroje ze dne 22. června 2011 (RH/P&O/2011-119), 20. října 2011 (RH/P&O/2011-74) a 25. ledna 2012;
 - uložil odpůrkyni náhradu nákladů;
- uložil odpůrkyni náhradu všech nákladů řízení vynaložených v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládají navrhovatelé pět důvodů.

1. První důvod kasačního opravného prostředku: procesní pochybení, jelikož Soud pro veřejnou službu odmítl provést organizační procesní opatření požadovaná navrhovateli.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: nerespektování odlišného charakteru smluvního pracovního vztahu a pracovního vztahu podle služebního řádu, porušení základních podmínek pracovního vztahu a právní kvalifikace Protokolu o porozumění, zkreslení obsahu spisu a porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany soudu.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku: porušení nabytých práv a ochrany legitimního očekávání, jakož i porušení povinnosti uvést odůvodnění.
4. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: porušení zásady právní jistoty, zákazu zpětné účinnosti a zásady předvídatelnosti, jakož i porušení řádné péče a povinnosti uvést odůvodnění.
5. Pátý důvod kasačního opravného prostředku: zjevně nesprávné posouzení a zkreslení obsahu spisu.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise**(Věc T-258/14)**

(2014/C 223/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: L. Delvaux, zmocněnec, ve spolupráci s P.-E. Partschem, A. Steichenem, D. Waelbroeckem, advokáty, a D. Slaterem, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2014, kterým bylo Lucembursku přikázáno poskytnout informace týkající se praxe související s preventivními rozhodnutími v daňové oblasti,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 1986 final, kterým uvedený orgán žalobci přikázal, aby na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999⁽¹⁾ poskytl úplný seznam preventivních rozhodnutí přijatých v letech 2010, 2011 a 2012 ve vztahu k lucemburským podnikům, které jsou součástí skupiny nebo právní struktury, jejichž součástí jsou i podniky nacházející se mimo území Lucemburského velkovévodství.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 10 nařízení č. 659/1999 a práva na obhajobu, jelikož Komise nedisponovala minimálním množstvím informací požadovaných k odůvodnění žádostí o informace obsažených v příkazu, ačkoliv jsou její vyšetřovací pravomoci podmíněny předchozím získáním dostatečných věcných a objektivních informací, které mohou dát vzniknout přiměřenému podezření o existenci protiprávního jednání. Žalobce tvrdí, že Komise tak předložila skutečně „průzkumnou žádost o informace“, neslučitelnou s právem na obhajobu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož i) neexistoval žádný vztah mezi informacemi, které již měla Komise k dispozici, a povahou a rozsahem informací požadovaných od žalobce a ii) příkaz k poskytnutí informací přesahoval meze toho, co bylo vhodné a nezbytné k dosažení Komisí sledovaných cílů.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést dostatečné odůvodnění, jelikož Komise neuvedla důvody odůvodňující napadený příkaz ani jasně neuvedla domněnky, které si chtěla ověřit.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článků 4 SEU a 5 SEU a nerespektování pravomoci členských států v oblasti přímého zdanění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování EU (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. dubna 2014 – Lucembursko v. Komise**(Věc T-259/14)**

(2014/C 223/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Lucemburské velkovévodství (zástupci: L. Delvaux, zmocněnec, ve spolupráci s P.-E. Partschem, A. Steichenem, D. Waelbroeckem, advokáty, a D. Slater, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2014, kterým bylo Lucembursku přikázáno poskytnout informace týkající se režimu zdanění příjmů z duševního vlastnictví,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise C (2014) 1987 final, kterým uvedený orgán žalobci přikázal, aby na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999⁽¹⁾ poskytl informace týkající se režimu zdanění příjmů z duševního vlastnictví.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě shodné nebo podobné s těmi, které byly uplatněny ve věci T-258/14, Lucembursko v. Komise.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 25. dubna 2014 – Vattenfall Europe Mining a další v. Komise

(Věc T-260/14)

(2014/C 223/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Německo), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburk, Německo) a Vattenfall GmbH (Berlín, Německo) (zástupci: R. Karpenstein a C. Johann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 264 SFEU rozhodnutí Evropské komise C (2013) 4424 final ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Německo, Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky s velkou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně svým prvním žalobním důvodem tvrdí, že Komise nesprávně vychází z použití „státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU v rámci organizovaných finančních toků podle zákona o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (dále jen „EEG“).

- Zvýhodnění stanovené zákonem není bez použití státních prostředků dostatečné pro splnění skutkové podstaty podpory. S ohledem na příplatek EEG neexistuje nezbytnost používat státní prostředky vzhledem k tomu, že tento příplatek je odváděn pouze soukromými osobami a získané prostředky nemohou být připsány státu z důvodu chybějící stálé kontroly a s ní spojené možnosti přístupu k nim.

- Státní kontrola příplatku EEG je vyloučena již proto, že jeho výšku neurčují státní orgány, nýbrž cena elektřiny na burzách s energiemi a množství přiváděné elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie. Kromě toho stát nemá možnost ovlivnit vztah dodavatele energie a konečného spotřebitele na 5. stupni systému náhrad EEG. Postoupení nákladů se zde uskutečňuje v rámci čistě soukromoprávního vztahu.
- Potřebná státní kontrola tak chybí i ve vztahu k takzvanému zvláštnímu systému náhrad EEG z důvodu nezbytné spojitosti mezi kvalifikací příplatku EEG a snížením příplatku pro energeticky náročných odběratelů. Tato nemůže být vyvozena ani ze skutečnosti, že rozhodnutí o kontrole bylo přijato Federálním úřadem pro hospodářství a kontrolu vývozu, neboť ten má čistě potvrzující resp. deklaratorní roli.
- Navíc se stát snížením příplatku pro energeticky náročných odběratelů nezříká prostředků, které by normálně mohl získat. Na základě zvláštní konstrukce kompenzačního mechanismu EEG nevede snížení příplatku ke snížení celkového příjmu příplatku EEG. Snížení příplatku pro energeticky náročných odběratelů se naopak vyrovná vyššími příplatky za každou kilowatthodinu elektřiny dodanou neprivilegovaným konečnému spotřebiteli.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence selektivního zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně druhým žalobním důvodem tvrdí, že takzvaný zvláštní systém náhrad EEG – na rozdíl od názoru Komise – nestanoví selektivní zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Rozlišení mezi energeticky náročnými a energeticky nenáročnými spotřebiteli je odůvodněn v logice systému příplatku EEG a proto není a priori selektivní. Snížení příplatku pro energeticky náročných odběratelů pouze vyrovnává zvláštní nevýhody, které by pro tyto odběratele byly spojeny s příplatkem EEG, který se vybírá v závislosti na spotřebě.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z (hrozby) narušení hospodářské soutěže nebo ovlivnění obchodu

Žalobkyně třetím žalobním důvodem namítají, že zvláštní systém náhrad nevede k narušení nebo hrozbě narušení hospodářské soutěže a neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products a další v. Komise

(Věc T-263/14)

(2014/C 223/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Brevenbroich, Německo), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Německo) a Trimet Aluminium SE (Essen, Německo) (zástupci: U. Karpenstein a C. Johann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil podle článku 264 SFEU rozhodnutí Evropské komise C (2013) 4424 final ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Německo, podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně svým prvním žalobním důvodem tvrdí, že Komise nesprávně vychází z použití „státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU v rámci organizovaných finančních toků podle zákona o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (dále jen „EEG“).

- Komise se nesprávně domnívala, že organizované finanční toky podle EEG byly uskutečněny za použití „státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- Příplatek EEG je odváděn pouze soukromými osobami. Vybrané prostředky nemohou být státu ani přičteny. Jak s ohledem na samotný příplatek EEG, jakož i s ohledem na jeho omezení ve prospěch podniků s vysokou spotřebou elektrické energie neexistuje nezbytná soustavná státní kontrola a s ní spjaté skutečné možnosti orgánů zasáhnout.
- Snížení příplatku pro podniky s vysokou spotřebou elektrické energie vede každopádně ke vzdání se příjmů, které by stát jinak mohl za obvyklých podmínek získat. Snížení je financováno pouze ze soukromých prostředků, a to zvýšením částky příplatku za každou kilowatthodinu elektřiny dodávanou neprivilegovaným spotřebitelům. Takzvaný zvláštní systém náhrad EEG tedy neovlivňuje výši celkového příjmu z příplatku EEG, nýbrž pouze interní rozdělení zátěží.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence selektivní výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

Žalobkyně svým druhým žalobním důvodem tvrdí, že takzvaný zvláštní systém náhrad EEG nestanoví – na rozdíl od názoru Komise – selektivní výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Rozlišování mezi odběrateli s vysokou spotřebou elektrické energie a odběrateli bez vysoké spotřeby elektrické energie vyplývá z logiky systému příplatků EEG, a tudíž není *a priori* selektivní.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Schumacher Packaging v. Komise

(Věc T-265/14)

(2014/C 223/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Německo) (zástupci: H. Janssen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – podpora elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 207 odst. 1 SFEU, jelikož poplatek stanovený v zákoně o upřednostnění obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“) a zvláštní úprava o vyrovnání nepředstavovali poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Veškeré skutečnosti relevantní pro označení těchto opatření byly předem mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo dohodnuty. Neexistovaly žádné další pochybnosti, které by musela Komise ověřovat v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví podrobná prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně tvrdí, že Komise nedodržela čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty, neboť pro přezkoumání svého předběžného posouzení EEG jako podpory uplatnila řízení o nových podporách podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 místo řízení pro existující podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999. K tomuto zejména uvádí, že Komise rozhodnutím ze dne 22. května 2002 nezařadila EEG 2000 jako podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť nešlo o převod státních prostředků. Změny EEG 2000 na EEG 2012 nebyly ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 podstatné. Změněný právní názor Komise mohla uplatnit v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU, aniž by zatížila žalobkyni.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv a zásady kontradiktornosti

- Dále žalobkyně tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž předtím dala žalobkyni možnost zaujmout stanovisko.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví podrobná prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, s. 1.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers v. Komise

(Věc T-270/14)

(2014/C 223/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Německo) (zástupci: H. Janssen a S. Kobes, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť dávka EEG a speciální režim náhrad, upravené v zákoně o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“), nepředstavují poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny skutečnosti relevantní pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v přípravném řízení proběhnuvším mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Neexistovaly další pochybnosti, o nichž by musela Komise rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně zde tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty, tím, že s cílem přezkumu svého předběžného hodnocení EEG jakožto podpory použila řízení pro nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení pro stávající podpory podle čl. 17 a násl. nařízení č. 659/1999. V tomto ohledu zejména uvádí, že rozhodnutím ze dne 22. května 2002 Komise nepovažovala EEG 2000 za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nedošlo k převodu státních zdrojů. Změny EEG 2000 na EEG 2012 nebyly v porovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 podstatné. Změněný právní názor mohla tudíž Komise uplatnit v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU, aniž by tím byla zatížena žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod: Porušení článku 41 Listiny základních práv a zásady kontradiktornosti.

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná přijala napadené rozhodnutí, aniž by předtím poskytla žalobkyni možnost se vyjádřit.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Styron Deutschland v. Komise

(Věc T-271/14)

(2014/C 223/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Německo) (zástupci: H. Janssen a S. Kobes, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) – Podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů a snížení poplatku podle zákona EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož poplatek podle EEG a zvláštní kompenzační režim stanovené v zákoně o upřednostnění energií z obnovitelných zdrojů (dále jen EEG) nepředstavují poskytnutí státních a státem kontrolovaných prostředků. Veškeré skutečnosti relevantní pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v předběžném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Podle jejího tvrzení již neexistovaly žádné pochybnosti, o kterých by Komise musela rozhodovat v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES. (¹)

2. Druhý žalobní důvod: porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

— Žalobkyně v rámci tohoto důvodu uvádí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty, jelikož u předběžného posouzení EEG jakožto podpory použila namísto řízení pro stávající podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999 řízení pro nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999. V tomto ohledu zejména tvrdí, že Komise v rozhodnutí ze dne 22. května 2002 neshledala EEG 2000 jakožto podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož nedošlo k transferu státních finančních prostředků. Změny EEG 2000 na EEG 2012 nevykazovaly v porovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 žádné podstatné změny. Pozměněné právní stanovisko mohla proto Komise uplatnit v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU bez zatěžování žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod: porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

— Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž poskytla žalobkyni možnost vyjádřit své stanovisko.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – P-D Glasseiden a další v. Komise

(Věc T-272/14)

(2014/C 223/31)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Německo), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Německo), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Německo) a Glashütte Freital GmbH (Freital, Německo) (zástupci: H. Janssen a G. Engel, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

— Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, protože příplatek EEG a zvláštní systém náhrad, které jsou upraveny v zákoně o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien)(dále jen „EEG“) nepředstavuje poskytování státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny relevantní skutečnosti pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v přípravném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Neexistovaly již žádné pochybnosti, o nichž by Komise měla rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

— Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že pro přezkum svého předběžného posouzení EEG jako podpory použila řízení pro nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 místo řízení pro existující podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999. V této souvislosti zejména uvedly, že rozhodnutím ze dne 22. května 2002 Komise nepovažovala EEG 2000 za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nedošlo k přesunu státních prostředků. Změny z EEG 2000 na EEG 2012 nebyly ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 podstatné. Změnu právního názoru proto Komise mohla uplatnit v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU, aniž by zatěžovala žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

— Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž by před tím žalobkyním poskytla možnost se vyjádřit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Lech-Stahlwerke v. Komise

(Věc T-274/14)

(2014/C 223/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Německo) (zástupci: I. Zenke a T. Heymann, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise 2014/C 37/07 ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a z důlního plynu podle zákona o upřednostňování obnovitelných energií ve znění ze dne 25. října 2008, změněného článkem 5 zákona ze dne 20. prosince 2012, a nižšího příplatku EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie v rozsahu, v jakém je v něm nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie, jako je žalobkyně, klasifikován jako podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a předběžně prohlášen za neslučitelný s vnitřním trhem;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU – neexistence státní podpory

— Žalobkyně tvrdí, že systém podpory obsažený v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (dále jen „EEG“) nepředstavuje jako celek, a ani konkrétně zvláštní systém náhrad pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie, státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť nedochází k přímému nebo nepřímému převodu státních prostředků. Podpora je financována výhradně ze soukromých prostředků, nad jejímiž finančními toky nevykonávají žádné státní orgány kontrolu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU – neexistence selektivního zvýhodnění podniků, které jsou velkými spotřebiteli energie
 - Žalobkyně dále tvrdí, že zvláštní systém náhrad neobsahuje selektivní zvýhodnění podniků, které jsou velkými spotřebiteli energie. Tyto podniky zaprvé nezískaly žádnou výhodu, kterou by nezískaly za obvyklých tržních podmínek, jelikož za těchto okolností by provozovatelé zařízení EEG museli prodávat svou elektřinou za tržní ceny a příplatek EEG by vůbec neexistoval. Zvláštní systém náhrad zadruhé platí pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie a které jsou jako jediné dotčeny hrozcí ztrátou mezinárodní konkurenceschopnosti v důsledku příplatku EEG, což platí bez rozdílu pro všechna odvětví výrobní činnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU – v každém případě slučitelnost s vnitřním trhem
 - I kdyby ale tento zvláštní systém náhrad představoval podporu, tato podpora je v každém případě zjevně slučitelná s vnitřním trhem podle právních předpisů v oblasti podpor obsažených v čl. 107 odst. 3 písm. b) a písm. c) s ohledem na cíl ochrany životního prostředí a klimatu, který je v zájmu Společenství, při současném zajištění trvalého a stabilního evropského hospodářství.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Drahtwerk St. Ingbert a další v. Komise

(Věc T-275/14)

(2014/C 223/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Německo), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Německo), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Německo), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Německo), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) a Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (zástupci: S. Altenschmidt a H. Janssen, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní SA.33995 (2013/C) – Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižší příplatek EEG pro podniky, které jsou velkými spotřebiteli energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož příplatek EEG a zvláštní systém náhrad, které jsou upraveny v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“), nepředstavují poskytnutí státních nebo státem kontrolovaných prostředků. Všechny relevantní skutečnosti pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v přípravném řízení mezi Komisí a Spolkovou republikou Německo. Nezůstaly už žádné pochybnosti, o kterých měla Komise rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU, čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

- Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že použila řízení pro nové podpory podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 namísto řízení pro existující podpory podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999 za účelem přezkoumání svého předběžného posouzení EEG jako podpory. V této souvislosti především uvádějí, že rozhodnutím ze dne 22. května 2002 Komise nepovažovala EEG 2000 za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož se neuskutečnil převod státních prostředků. Změny z EEG 2000 na EEG 2012 nebyly ve srovnání s rozhodnutím Komise ze dne 22. května 2002 zásadní. Komise tak mohla namítat změněný právní názor Komise v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU bez zatížení žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

- Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná vydala napadené rozhodnutí, aniž by předtím žalobkyním poskytla možnost se k věci vyjádřit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Flachglas Torgau a další v. Komise

(Věc T-276/14)

(2014/C 223/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Německo), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Německo) a Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a H. Janssen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci státní podpory SA. 33995 (2013/C) – Podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož příplatek EEG a zvláštní kompenzační režim stanovené zákonem o podpoře obnovitelné energie (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG) nepředstavují opatření poskytovaná státem nebo ze státních prostředků. Veškeré relevantní skutečnosti nutné pro kvalifikaci těchto opatření byly zjištěny v rámci postupu před zahájením soudního řízení za účasti Komise a Spolkové republiky Německo. Nepřetržovaly žádné pochybnosti, o nichž by měla Komise rozhodnout v řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a zásady právní jistoty

— Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 1 SFEU a zásadu právní jistoty tím, že k přezkumu svého předběžného posouzení EEG jako podpory použila řízení o nové podpoře podle čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, namísto řízení o existující podpoře podle článku 17 a násl. nařízení č. 659/1999. V této souvislosti především uvádějí, že v rozhodnutí ze dne 22. května 2002 nepovažovala Komise EEG 2000 za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož nedošlo k poskytnutí státních prostředků. Rozdíly mezi EEG 2000 a EEG 2012 nejsou z pohledu rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 zásadní. Komise tak mohla namítat změněný právní názor Komise v řízení podle čl. 108 odst. 1 SFEU, aniž musela zatěžovat žalobkyně.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 41 Listiny základních práv a práva být vyslechnut

— Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaná napadené rozhodnutí vydala, aniž by předtím žalobkyním dala možnost se vyjádřit.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Sabic Polyolefine v. Komise

(Věc T-279/14)

(2014/C 223/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Německo) (zástupci: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a snížení příplatku EEG pro energeticky náročné uživatele;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 a článku 108 SFEU v důsledku chybné klasifikace zvláštní úpravy vyrovnání.

— Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení porušuje článek 107 odst. 1 a článek 108 SFEU, jakož i čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (¹), jelikož příplatek EEG, stanovený v zákoně o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) nepředstavuje přidělování státních prostředků, a snížení poplatku EEG pro podniky s velkou spotřebou energie nepředstavuje vzdání se státních prostředků.

- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise svůj přezkum založila na posouzení nových ohraničujících parametrů, které jsou v rozporu se zásadami předchozí judikatury. Komise zejména nikterak nezohlednila kritérium konkrétní dispoziční pravomoci státních orgánů, které je podle ustálené judikatury nezbytné pro klasifikaci jakožto státních prostředků, a považovala za dostačující, že zákonodárce státu vykonává vliv na peněžní toky mezi soukromými osobami a že regulační orgány dohlíží na dodržování zákonných požadavků soukromými osobami.
 - Dále je Komise vázána svým rozhodnutím, jímž EEG 2000 neoznačila za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, neboť nedošlo k převodu státních prostředků, a tudíž se tím, že považovala EEG 2012 za nový, protiprávně zavedený systém podpor, dopustila nesprávného právního posouzení.
 - Navíc Komise nedostatečně přezkoumala, a tudíž ani nevzala na zřetel skutečnost, že systém výjimek pro podniky s velkou spotřebou energie je odůvodněn cílem, povahou a strukturou EEG 2012, a tudíž nepředstavuje selektivní zvýhodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a článků 18 a 19 nařízení č. 659/1999 v důsledku opomenutí navrhnout vhodná opatření
- Žalobkyně zde uvádí, že Komise při přezkumu EEG 2012 měla v každém případě uplatnit řízení pro stávající podpory podle čl. 108 odst. 1 SFEU a články 17 až 19 nařízení č. 659/1999, a Německu před zahájením formálního vyšetřovacího řízení navrhnout vhodná opatření, a nevystavovat hospodářské subjekty klasifikací EEG 2012 jakožto nové, neoznámené podpory značným hospodářským rizikům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut
- Žalobkyně krom toho Komisi vytýká, že jí měla před vydání rozhodnutí s tak závažnými právními účinky v každém případě vyslechnout.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
- Konečně žalobkyně uvádí, že rozhodnutí o zahájení řízení bylo v podstatných částech nedostatečně odůvodněno.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland a další v. Komise

(Věc T-280/14)

(2014/C 223/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Kolín, Německo), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Německo) a Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Německo) (zástupci: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a článku 108 SFEU z důvodu nesprávné kvalifikace zvláštního systému náhrad
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutím o zahájení řízení byl porušen čl. 107 odst. 1 SFEU, článek 108 SFEU a čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, protože příplatek EEG, který je upraven v zákoně o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien)(dále jen „EEG“) nepředstavuje poskytování státních prostředků a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie nepředstavuje vzdání se státních prostředků.
 - Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise při svém přezkumu vycházela z nových vymežovacích parametrů, které nejsou slučitelné se zásadami dosavadní judikatury. Komise zejména zcela upustila od kritéria konkrétního dispozičního oprávnění státních orgánů, které je podle ustálené judikatury pro kvalifikaci státních prostředků nezbytné, a považovala za dostačující, že státní zákonodárce působí na platební toky mezi soukromými subjekty, a že je dodržování zákonných požadavků soukromými subjekty kontrolováno regulačními orgány.
 - Komise je dála vázána svým rozhodnutím, v němž EEG 2000 nepovažovala za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nedošlo k přesunu státních prostředků, a EEG 2012 proto v rozporu s právem kvalifikovala jako novou protiprávně zavedenou podporu.
 - Komise kromě toho dostatečně nezkoumala, a tedy také nerozpoznala, že ustanovení o výjimce pro uživatele s vysokou spotřebou energie jsou na základě účelu, povahy resp. vnitřní struktury zákona o EEG 2012 opodstatněná a nepředstavují proto selektivní výhodu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 SFEU, jakož i článků 18 a 19 nařízení č. 659/1999 z důvodu, že nebyla navržena vhodná opatření
 - Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že Komise byla při přezkumu EEG 2012 v každém případě povinna použít řízení pro existující podpory podle čl. 108 odst. 1 SFEU a článků 17 až 19 nařízení č. 659/1999 a před zahájením formálního vyšetřovacího řízení byla – místo toho, že hospodářské subjekty prostřednictvím kvalifikace EEG 2012 jako nové neoznačené podpory vystavila značným hospodářským rizikům – povinna Německu navrhnout vhodná opatření.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut
 - Žalobkyně kromě toho namítají, že před vydáním rozhodnutí, jež má takto závažné právní důsledky, byla Komise povinna je vyslechnout.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
 - Žalobkyně konečně tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení je na podstatných místech nedostatečně odůvodněno.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Fels-Werke v. Komise

(Věc T-281/14)

(2014/C 223/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fels-Werke GmbH (Goslar, Německo) (zástupci: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C (2014) 4424 final ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – podpora energie z obnovitelných zdrojů a snížený příspěvek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 a článku 108 SFEU z důvodu nesprávné kvalifikace zvláštního kompenzačního režimu
 - Žalobkyně tvrdí, že úvodní rozhodnutí porušuje čl. 107 odst. 1 a článek 108 nařízení a čl. 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁾, jelikož příspěvek EEG stanovený v Gesetz für den Vorrang erneubarer Energie (zákon o přednosti energií z obnovitelných zdrojů, dále jen „EEG“), nepředstavuje poskytnutí státních prostředků a že snížení příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie nepředstavuje poskytnutí státních prostředků.
 - Žalobkyně v tomto kontextu tvrdí, že Komise své vyšetřování založila na novém vymezení parametrů, které jsou neslučitelné se zásadami předchozí judikatury. Komise se zcela vzdala kritéria zvláštní dispoziční pravomoci státních orgánů, která je podle ustálené judikatury nezbytná pro kvalifikaci státních zdrojů a že pro vnitrostátního zákonodárce patrně bylo dostatečné, že byl ovlivněn tok finančních prostředků mezi soukromými subjekty a že pro dodržení soukromými subjekty postačovalo monitorování regulačními orgány.
 - Komise je mimoto vázána rozhodnutím, kterým EEG z roku 2000 nekvalifikovala jako podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož nedošlo k převodu státních prostředků, a tudíž se dopustila nesprávného právního posouzení, když EEG z roku 2012 kvalifikovala jako nový a protiprávně zavedený systém podpory.
 - Komise krom toho dostatečně nešetřila – a tudíž nezjistila – že výjimky pro uživatele s vysokou spotřebou energie byly odůvodněné svým cílem, svou povahou a systémem EEG z roku 2012, a tudíž nepředstavují selektivní výhodu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 108 odst. 1 a články 18 a 9 nařízení č. 659/1999 z důvodu nepřijetí odpovídajících opatření
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že když Komise zkoumala EEG z roku 2012, měla v každém případě použít řízení pro stávající podporu v souladu s čl. 108 odst. 1 a článků 17 až 19 nařízení č. 659/1999 a měla Německu navrhnout odpovídající opatření před zahájením formálního vyšetřování, namísto toho, aby vystavila účastníky trhu významnému hospodářskému riziku z důvodu, že kvalifikovala EEG z roku 2012 jako novou a neoznámenou podporu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být slyšen
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise s ní měla v každém případě vést konzultace před přijetím rozhodnutí s takovými závažnými právními důsledky.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
 - Konečně, žalobkyně tvrdí, že úvodní rozhodnutí je v zásadních částech stíženo nedostatkem odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Bayer MaterialScience v. Komise**(Věc T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Německo) (zástupci: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci Státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a snížení poplatku podle EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení čl. 107 odst. 1 a článku 108 SFEU z důvodu nesprávné klasifikace zvláštního kompenzačního režimu
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1, článek 108 SFEU a čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, jelikož poplatek EEG upravený v Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (zákoně o upřednostnění energií z obnovitelných zdrojů) (dále jen: EEG) nepředstavuje poskytnutí státních prostředků a snížení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky neznamená vzdání se státních prostředků.
 - V této souvislosti žalobkyně uvádí, že Komise při svém posouzení vycházela z nových delimitačních parametrů, které jsou v rozporu se zásadami dřívější judikatury. Komise především zcela vynechala kritérium konkrétní dispoziční moci orgánů státní moci, které je podle ustálené judikatury nezbytné ke kvalifikaci státních prostředků, a považovala za dostatečné, že vnitrostátní zákonodárce vykonává vliv na platební toky mezi soukromými osobami a že na dodržování zákonných požadavků ze strany soukromých osob dohlíží regulační orgány.
 - Dále je Komise podle žalobkyně vázána svým rozhodnutím, ve kterém jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU neklasifikovala EEG 2000, jelikož nedocházelo k transferu státních prostředků, a z tohoto důvodu právně nesprávně kvalifikovala EEG 2012 jakožto nový protiprávně zavedený režim podpory.
 - Kromě toho Komise nedostatečně posoudila a tudíž také neuznala, že výjimky pro energeticky náročné podniky jsou odůvodněné na základě cíle, povahy anebo vnitřní struktury EEG 2012 a nepředstavují tedy selektivní výhodu.
2. Druhý žalobní důvod: Porušení čl. 108 odst. 1 SFEU a článků 18 a 19 nařízení č. 659/1999 z důvodu nenavržení vhodných opatření
 - Žalobkyně uvádí, že Komise měla při přezkumu EEG 2012 každopádně použít postup pro existující podpory podle čl. 108 odst. 1 SFEU a článků 17-19 nařízení č. 659/1999 a měla Německu před zahájením formálního vyšetřovacího řízení navrhnout vhodná opatření, namísto toho, aby účastníky na trhu prostřednictvím kvalifikace EEG 2012 jakožto nové neoznamené podpory vystavila značným ekonomickým rizikům.
3. Třetí žalobní důvod: Porušení práva na slyšení
 - Žalobkyně má také za to, že ji Komise každopádně měla před přijetím rozhodnutím s tak závažnými právními účinky vyslechnout.

4. Čtvrtý žalobní důvod: Nedostatečné odůvodnění

— Závěrem žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení bylo v podstatných pasážích nedostatečně odůvodněné.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Advansa a další v. Komise

(Věc T-283/14)

(2014/C 223/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Advansa GmbH (Hamm, Německo), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Německo), Aurubis AG (Hamburk, Německo), CABB GmbH (Gersthofen, Německo), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Německo), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Německo) GmbH (Frankfurt nad Mohanem, Německo), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Německo), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Německo), Dralon GmbH (Dormagen, Německo), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Německo), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Německo), ISP Marl GmbH (Marl, Německo), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Německo), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Německo), Siltronic AG (Mnichov, Německo), Trevira GmbH (Bobingen, Německo), Wacker Chemie AG (Mnichov, Německo) a Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Německo) (zástupci: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – podpora elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU a článku 108 SFEU v důsledku nesprávné kvalifikace zvláštního vyrovnávacího opatření
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zahájení řízení porušuje čl. 107 odst. 1 SFEU a článek 108 SFEU a čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví podrobná prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, jelikož poplatek EEG stanovený v zákoně o upřednostnění obnovitelných energií (dále jen EEG) není poskytnutím státních prostředků a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky není zřeknutím se státních prostředků.
 - V této souvislosti uvádějí, že Komise své přezkoumání založila na novém hraničním parametru, který je neslučitelný s dosavadní judikaturou. Zejména zcela upustila od kritéria konkrétního disponování státních orgánů s prostředky nezbytného podle ustálené judikatury pro označení za státní prostředek a spokojila se s tím, že zákonodárce státu zasahuje do peněžních toků soukromých osob, a na dodržení zákonných povinností soukromými osobami dohlíží regulační orgány.

- Dále je Komise vázána svým rozhodnutím, kterým EEG 2000 nezařadila jako státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, protože nešlo o převod státních prostředků, a označila tedy nesprávně EEG 2012 za nové protiprávně zavedené opatření podpory.
 - Nadto Komise dostatečně nepřezkoumala a tedy také neuznala, že výjimečná ustanovení pro energeticky náročné podniky jsou odůvodněná cílem, povahou a vnitřní strukturou EEG 2012 a tedy nejsou selektivní výhodou.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z čl. 108 odst. 1 SFEU a článku 18 a 19 nařízení č. 659/1999 z důvodu nepodání návrhu na vhodná opatření
- Zde žalobkyně uvádí, že Komise při přezkoumání EEG 2012 v každém případě měla použít řízení pro existující podpory podle čl. 108 odst. 1 SFEU a články 17 až 19 nařízení č. 659/1999, a měla Německu před zahájením formálního vyšetřovacího řízení navrhnout vhodná opatření, místo aby účastníky trhu tím, že označí EEG 2012 za novou neoznamovanou podporu, vystavila značným hospodářským rizikům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut
- Žalobkyně kromě toho tvrdí, že Komise je před vydáním rozhodnutí s tak závažnými právními účinky měla vyslechnout.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
- Nakonec žalobkyně tvrdí, že je rozhodnutí o zahájení řízení v podstatných bodech nedostatečně odůvodněno.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví podrobná prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, Úř. věst. L 83, s. 1.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl a další v. Komise*

(Věc T-285/14)

(2014/C 223/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Německo), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilsenburger Grobblech GmbH (Ilsenburg) (zástupci: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F. A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního přezkumného řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie), Úř. věst. C 37/73, 7.2.2014;
- spojil toto řízení s řízením o žalobě směřující ke zrušení sporného rozhodnutí, podané Německem u Tribunálu (datum podání žaloby: 21. března 2014);

podpůrně: si vyžádal spis z uvedeného řízení o žalobě Německa;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně devět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence žádného zvýhodnění

— Žalobkyně tvrdí, že zvláštní kompenzační úprava, stanovená v zákoně o upřednostnění elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále jen „EEG“), nepředstavuje žádné zvýhodnění pro uživatele s vysokou spotřebou energie v ocelářském průmyslu obecně a zvláště pro žalobkyně 2) až 24.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence selektivního zvýhodnění

— Žalobkyně krom toho tvrdí, že zvláštní kompenzační úprava už vůbec nepředstavuje pro žalobkyně žádné selektivní zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

3. Třetí žalobní důvod vychází z nepoužití státních prostředků

— Žalobkyně dále tvrdí, že zvláštní kompenzační úprava nepředstavuje žádné zvýhodnění „poskytované státem nebo ze státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z neexistence narušení hospodářské soutěže

— Žalobkyně tvrdí, že zvláštní kompenzační úprava nenarušuje hospodářskou soutěž v Evropské unii.

5. Pátý žalobní důvod vychází z neexistence ovlivnění obchodu mezi členskými státy

— Žalobkyně dále uvádějí, že zvláštní kompenzační úprava neovlivňuje obchod mezi členskými státy.

6. Šestý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že zrušení nebo podstatné omezení zvláštní kompenzační úpravy porušuje základní práva žalobkyň

— Žalobkyně tvrdí, že kvalifikace zvláštní kompenzační úpravy jako podpory nebo podstatné omezení zvláštní kompenzační úpravy by představovalo překročení nejen mezi článku 107 SFEU, které byly jasně stanoveny Soudním dvorem Evropské unie, ale také základního požadavku hmotné spravedlnosti zatížení. Odstraněním nebo podstatným omezením zvláštní kompenzační úpravy by tak byla porušena také základní práva žalobkyň, zejména také jejich práva zaručená Listinou základních práv Evropské unie.

7. Sedmý důvod vychází ze skutečnosti, že na zvláštní kompenzační úpravu se vztahuje rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002

— Žalobkyně dále tvrdí, že Komise ve svém rozhodnutí ze dne 22. května 2002 výslovně konstatovala, že EEG a jeho „systémy náhrad“ nenaplnily znaky skutkové podstaty podpory ⁽¹⁾. Toto rozhodnutí se vztahuje také na zvláštní kompenzační úpravu.

8. Osmý důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného předběžného přezkumu

— Krom toho žalobkyně uvádějí, že Komise dostatečně nepřezkoumala a tudíž také nekonstatovala, že systémy náhrad pro uživatele s vysokou spotřebou energie jsou odůvodněny cílem, povahou, resp. vnitřní strukturou EGG a nepředstavují tudíž žádné selektivní zvýhodnění.

9. Devátý důvod vychází z porušení práva být vyslechnut

— Žalobkyně krom toho namítají, že Komise je měla před vydáním rozhodnutí s takovými závažnými právními účinky v každém případě vyslechnout.

⁽¹⁾ Dopis Komise ze dne 22. května 2002, C (2002) 1887, fin./státní podpora NN 27/2000-Německo.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik v. Komise**(Věc T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo ohledně podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a omezení příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v němž se týká omezení příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nezvýhodnění ve smyslu článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že snížení příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie stanovené v zákoně o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V této souvislosti uvádí, že podniky s vysokou spotřebou energie nebudou již touto úpravou zvýhodněny. Zvláštní systém náhrad je spíše náhradou za mimořádnou zátěž, která významnou měrou postihuje žalobkyni a srovnatelné podniky v rámci podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnovení konkurenceschopnosti podniků s vysokou spotřebou energie, které by byly příplatkem EEG značně poškozovány.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neposkytnutí státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně mimoto tvrdí, že zvláštní systém náhrad nepředstavuje „státní [opatření] nebo [opatření poskytnuté] ze státních prostředků“. V této souvislosti uvádí, že samotný příplatek EEG nepředstavuje státní prostředek, a proto ani zřeknutí se tohoto prostředku cestou zvláštního systému náhrad nemůže představovat opatření poskytnutá ze státních prostředků.
- Příplatek EEG není vybírán, spravován, či dokonce rozdělován státem nebo veřejnou či soukromou institucí. Příplatek EEG lze naopak vybrat přímo prostřednictvím provozovatelů přenosových soustav na základě odpovídajícího občanskoprávního nároku. Příplatek EEG neplyne do státního rozpočtu, a tudíž zvláštní systém náhrad nikterak nesníží příjmy státu, ani bezprostředně, ani zprostředkovaně.
- Prostředky EEG nejsou k dispozici ani státním orgánům. Navíc neexistuje veřejná kontrola prostředků EEG, například Spolkovým úřadem pro hospodářství a kontrolu vývozu (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle, „BAFA“) nebo Spolkovou agenturou pro sítě (Bundesnetzagentur).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Schaeffler Technologies v. Komise**(Věc T-287/14)**

(2014/C 223/42)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo kvůli podpoře výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a omezení příplatku EEG pro energeticky náročné podniky, ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), v rozsahu, v němž se omezení příplatku EEG vztahuje na energeticky náročné podniky;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že omezení příplatku EEG pro energeticky náročné podniky stanovené zákonem o upřednostňování obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) není podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že energeticky náročné podniky předně nejsou uvedenou právní úpravou zvýhodněny. Zvláštní kompenzační režim je naopak kompenzací pro za mimořádné náklady, které zatěžují zvláště žalobkyni a srovnatelné podniky v rámci podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, a slouží k obnovení konkurenceschopnosti energeticky náročných podniků, které byly dříve v důsledku příplatku EEG vážně poškozeny.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně dále tvrdí, že zvláštní kompenzační režim není žádným opatřením poskytovaným „státem nebo ze státních prostředků“. V této souvislosti uvádí, že příplatek EEG není sám o sobě žádným státním prostředkem, a proto ani vzdání se těchto prostředků v rámci zvláštního kompenzačního režimu nemůže být opatřením poskytnutým ze státních prostředků.
- Podle žalobkyně není příplatek EEG vybírán, spravován ani přerozdělován státem, ani státem jmenovaným či zřízeným veřejným či soukromým zařízením. Příplatek EEG podle ní naopak může být vybírán přímo provozovatelem přenosové či přepravní soustavy z titulu odpovídajícího občanskoprávního nároku. Příplatek EEG neplyne do státního rozpočtu, takže zvláštní kompenzační režim nijak nesnižuje příjmy státu, a to přímo, ani nepřímo.
- Podle žalobkyně rovněž nemohou s prostředky EEG disponovat státní instituce. Kromě toho neexistuje žádná veřejnoprávní kontrola prostředků EEG, jakou by prováděly například spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle neboli BAFA) nebo spolková agentura pro síť (Bundesnetzagentur).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Energiewerke Nord v. Komise**(Věc T-288/14)**

(2014/C 223/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo ve věci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a stanovení maximální výše příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie (věc „Státní podpora SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)“ v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká stanovení maximální výše příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
 - Žalobkyně tvrdí, že stanovení maximální výše příplatku německým zákonem o podpoře obnovitelné energie (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG) pro podniky s vysokou spotřebou energie nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V tomto ohledu nejprve zdůrazňuje, že podniky s vysokou spotřebou energie nejsou právní úpravou zvýhodňovány. Zvláštní kompenzační režim má naopak kompenzovat výjimečnou zátěž spočívající zejména na žalobkyni a srovnatelných podnicích v rámci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a slouží ke znovunastolení konkurenceschopnosti podniků s vysokou spotřebou energie, které předtím příplatek EEG značně postihoval.
2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že zvláštní kompenzační režim není opatřením poskytovaným „státem nebo ze státních prostředků“. V tomto ohledu uvádí, že příplatek EEG nepředstavuje sám o sobě státní prostředky a že ani zřeknutí se těchto příjmů prostřednictvím zvláštního kompenzačního režimu tedy nemůže představovat opatření poskytované ze státních prostředků.
 - Podle žalobkyně není příplatek EEG vybírán, spravován a dokonce ani přerozdělován státem nebo veřejným či soukromým orgánem pověřeným nebo zřízeným státem. A dodává, že příplatek EEG může být naopak vybírán přímo správcí přenosové sítě na základě občanskoprávního nároku. Příplatek neplyne do státního rozpočtu, takže zvláštní kompenzační režim nijak, přímo či nepřímo, nesnižuje příjmy státu.
 - Příjmy z EEG nejsou poskytovány ani státním orgánům. Příjmy z EEG ostatně nepodléhají veřejné kontrole ze strany Federálního úřadu pro hospodářství a kontrolu vývozu (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle ou BAFA) nebo Federální agentury pro přenosové sítě (Bundesnetzagentur).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg a další v. Komise**(Věc T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Norimberk, Německo), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Norimberk) (zástupci: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F. A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler a T. Woltering, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C (2014) 4424 final ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – podpora energie z obnovitelných zdrojů a snížený příspěvek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, Úřední věstník C 37/73 ze dne 7. února 2014;
- spojil toto řízení a řízení týkající se žaloby, kterou Německo podalo k Tribunálu a kterou se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí (žaloba podána dne 21. května 2014);
- podpůrně, zpřístupnit spis v uvedeném řízení ve věci žaloby podané Německem;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence výhody.
 - Žalobkyně tvrdí, že zvláštní kompenzační systém stanovený v Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energie (zákon o přednosti obnovitelných zdrojů energií, dále jen „EEG“), nezahrnuje zvýhodnění uživatelů s vysokou spotřebou energie v odvětví vytvrzování a povrchových úprav obecně nebo konkrétně pro žalobkyně.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence selektivní výhody
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že pro žalobkyně ve zvláštním kompenzačním systému *a fortiori* neexistuje selektivní výhoda pro účely čl. 107 odst. SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nebyly použity státní prostředky
 - Vedle výše uvedeného žalobkyně tvrdí, že zvláštní kompenzační systém nepředstavuje podporu „poskytovanou státem nebo ze státních prostředků“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že hospodářská soutěž nebyla narušena
 - Žalobkyně tvrdí, že zvláštní kompenzační systém nenarušuje hospodářskou soutěž v Evropské unii.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nedochází k narušení obchodu mezi členskými státy
 - Žalobkyně dále tvrdí, že se zvláštní systém kompenzací nedotýká ani obchodu mezi členskými státy.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že zrušení nebo významné omezení zvláštního kompenzačního systému porušuje základní práva žalobkyň
 - Žalobkyně tvrdí, že klasifikace zvláštního kompenzačního systému jako státní podpory nebo jeho významné omezení by nejen překročilo meze článku 107 SFEU, které byly jasně definovány Soudním dvorem Evropské unie, nýbrž by rovněž porušilo základní požadavek rovnoměrné zátěže. Zrušení nebo podstatné omezení zvláštního kompenzačního systému by tudíž rovněž porušilo základní práva žalobkyň, a to zejména jejich práva podle Listiny základních práv Evropské unie.

7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že se na zvláštní kompenzační systém vztahuje rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise svým rozhodnutím ze dne 22. května 2002 výslovně rozhodla, že EEG a jeho „kompenzační systém“ nemůže být klasifikován jako podpora ⁽¹⁾. Uvedené rozhodnutí se rovněž vztahuje na zvláštní kompenzační systém.
8. Osmý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení a nedostatečného předběžného vyšetřování
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise dostatečně nezkoumala – a tudíž ani nezjistila – skutečnost, že výjimky pro uživatele s vysokou spotřebou energie jsou odůvodněny svým cílem, povahou a systémem EEG, a tudíž nepředstavují selektivní výhodu.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut
 - Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise s nimi v každém případě měla vést konzultace před přijetím rozhodnutí s natolik závažnými právními účinky.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění
 - Konečně, žalobkyně tvrdí, že úvodní rozhodnutí je v zásadních částech stiženo nedostatkem odůvodnění.

⁽¹⁾ Dopis Komise ze dne 22. května 2002, C (2002) 1887 final/státní podpora NN 27/2000 – Německo.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – egeplast international v. Komise

(Věc T-291/14)

(2014/C 223/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: egeplast international GmbH (Greven, Německo) (zástupce: A. Rosenfeld, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C (2013) 4424 final ze dne 18. prosince 2013 ve věci „Státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Německo, Podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie“,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně v podstatě následující argumenty:

1. Neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
 - Zvláštní kompenzační režim německého zákona o podpoře obnovitelné energie (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) žalobkyni nezvýhodňuje ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, ale pouze zmírňuje velkou zátěž pro její konkurenceschopnost, jejímž jediným důvodem bylo zavedení příplatku EEG. Tento režim toto znevýhodnění částečně kompenzuje, aniž by poskytoval jakoukoliv výhodu.
2. Neexistence selektivnosti
 - Zvláštní kompenzační režim není selektivní, jelikož není omezen na určité podniky nebo určitou výrobu, což vysvětluje i různost podniků, které ho využívají. Je bezproblémovou součástí EEG 2012 a umožňuje existenci systému odvodů vyplývajících z EEG.

3. Neexistence státních zdrojů nebo zdrojů přičitatelných státu

- Příjmy z odvodu EEG nepředstavují státní zdroje nebo zdroje přičitatelné státu. Příplatek umožňuje uspokojit občanskoprávní pohledávku za splacením výdajů vzniklých uváděním elektřiny na trh, kterou mohou správci přenosové sítě uplatňovat na dodavatelích elektřiny. Výše příplatku je stanovována správci přenosové sítě bez jakéhokoliv zásahu státu. Pravomoci přiznané Federální agentuře pro přenosové sítě slouží výhradně ke kontrole správného stanovení výše příplatku správci přenosové sítě. Neposkytují však Agentuře právo trvalého dohledu ani možnost disponovat příjmy z tohoto příplatku.

4. Neexistence narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu

- Z důvodu nestátní povahy příjmů z příplatku nepředstavuje omezení výše příplatku EEG zřeknutí se státních příjmů. Absence zřeknutí se plyne rovněž z toho, že případné snížení příjmů na účtech s příplatkem je kompenzováno soukromými zdroji, a sice zvýšením příplatku pro nezvýhodněné konečné spotřebitele.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Klemme v. Komise

(Věc T-294/14)

(2014/C 223/46)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo ve věci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a stanovení maximální výše příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie (věc „Státní podpora SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN)“ v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká stanovení maximální výše příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že stanovení maximální výše příplatku německým zákonem o podpoře obnovitelné energie (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG) pro podniky s vysokou spotřebou energie nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V tomto ohledu nejprve zdůrazňuje, že podniky s vysokou spotřebou energie nejsou právní úpravou zvýhodňovány. Zvláštní kompenzační režim má naopak kompenzovat výjimečnou zátěž spočívající zejména na žalobkyni a srovnatelných podnicích v rámci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a slouží ke znovunastolení konkurenceschopnosti podniků s vysokou spotřebou energie, které předtím příplatek EEG značně postihoval.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně rovněž tvrdí, že zvláštní kompenzační režim není opatřením poskytovaným „státem nebo ze státních prostředků“. V tomto ohledu uvádí, že příplatek EEG nepředstavuje sám o sobě státní prostředky a že ani zřeknutí se těchto příjmů prostřednictvím zvláštního kompenzačního režimu tedy nemůže představovat opatření poskytované ze státních prostředků.
- Podle žalobkyně není příplatek EEG vybírán, spravován a dokonce ani přerozdělován státem nebo veřejným či soukromým orgánem pověřeným nebo zřízeným státem. A dodává, že příplatek EEG může být naopak vybírán přímo správcí přenosové sítě na základě občanskoprávního nároku. Příplatek neplyne do státního rozpočtu, takže zvláštní kompenzační režim nijak, přímo či nepřímo, nesnižuje příjmy státu.
- Příjmy z EEG nejsou poskytovány ani státním orgánům. Příjmy z EEG ostatně nepodléhají veřejné kontrole ze strany Federálního úřadu pro hospodářství a kontrolu vývozu (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle ou BAFA) nebo Federální agentury pro přenosové sítě (Bundesnetzagentur).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Autoneum Germany v. Komise

(Věc T-295/14)

(2014/C 223/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo z důvodu podpory elektrické energie z obnovitelných zdrojů a nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), v rozsahu, v němž se týká nižšího příspěvku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, stanovený v zákoně o přednosti energie z obnovitelných zdrojů (Gesetz für Vorrang erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že uživatelé s vysokou spotřebou energie jistě nebudou uvedenou právní úpravou zvýhodněni. Zvláštní systém kompenzací je spíše náhradou za mimořádné výdaje, které postihují zejména žalobkyni a srovnatelné odběratele v rámci podpory elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnově konkurenceschopnosti uživatelů s vysokou spotřebou energie, kteří by byli příplatkem EEG značně poškozeni.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nedošlo k poskytnutí státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
- Žalobkyně mimoto tvrdí, že zvláštní systém kompenzací nepředstavuje podporu poskytovanou „státem nebo ze státních zdrojů“. V této souvislosti uvádí, že samotný příplatek EEG nepředstavuje státní prostředky, a proto ani zřeknutí se tohoto příplatku prostřednictvím zvláštního kompenzačního systému nemůže představovat podporu poskytnutou ze státních prostředků.
 - Příplatek EEG nevybírání, nespravuje, a tím spíše nerozděluje stát nebo státem stanovená nebo zřízená veřejná či soukromá instituce. Příplatek EEG je naopak možné vybírat přímo prostřednictvím provozovatelů elektrických přenosových soustav na základě odpovídajícího občanskoprávního nároku. Příplatek EEG není příjmem státního rozpočtu, takže zvláštní kompenzační systém následně žádným způsobem nepřímo nebo přímo příjmy státu.
 - Prostředky EEG nedisponují ani státní orgány. Krom toho neexistuje ani veřejná kontrola prostředků EEG například prostřednictvím Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu, BAFA), nebo Spolkové agentury pro přenosové sítě (Bundesnetzagentur).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Erbslöh v. Komise

(Věc T-296/14)

(2014/C 223/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Erbslöh AG (Velbert, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo ve věci podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), v části, ve které se týká nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie stanovený v zákoně o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien)(dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že uživatelé s vysokou spotřebou energie zajisté nebudou touto právní úpravou zvýhodněni. Zvláštní systém náhrad je spíše náhradou za mimořádné výdaje, které zvláštní mírou postihují žalobkyni a srovnatelné uživatele v rámci podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnovení konkurenceschopnosti uživatelů s vysokou spotřebou energie, kteří by byli příplatkem EEG především významným způsobem poškozeni.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
 - Žalobkyně dále tvrdí, že zvláštní systém náhrad nepředstavuje opatření poskytované „státem nebo ze státních prostředků“. V této souvislosti uvádí, že samotný příplatek EEG není státním prostředkem a proto také zřeknutí se tohoto prostředku prostřednictvím zvláštního systému náhrad nemůže představovat opatření poskytované ze státních prostředků.
 - Příplatek EEG není vybírán, spravován a už vůbec ne rozdělován státem nebo státem zřízenou veřejnou či soukromou institucí. Naopak, příplatek EEG mohou vybírat přímo provozovatelé přenosové sítě na základě příslušného soukromoprávního nároku. Příplatek EEG nepřipadá státnímu rozpočtu, zvláštní systém náhrad proto žádným způsobem, přímo či nepřímo, nesnižuje příjmy státu.
 - Prostředky EEG rovněž nejsou k dispozici státním orgánům. Nad prostředky EEG kromě toho neexistuje žádná veřejná kontrola, jako například kontrola ze strany Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle [Spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu (BAFA)] nebo Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Walter Klein v. Komise

(Věc T-297/14)

(2014/C 223/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo z důvodu podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižšího příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v němž se týká nižšího příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že nižší příplatek EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie stanovený v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že podniky s vysokou spotřebou energie zajisté nejsou touto úpravou zvýhodněni. Zvláštní systém náhrad je naopak náhradou za mimořádné výdaje, které ve zvláštní míře postihují žalobkyni a srovnatelné podniky v rámci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnovení konkurenceschopnosti podniků s vysokou spotřebou energie, které jsou nejprve významným způsobem poškozeny příplatkem EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně mimoto tvrdí, že zvláštní systém náhrad nepředstavuje „státní nebo ze státních prostředků“ poskytnuté opatření. V této souvislosti uvádí, že samotný příplatek EEG není státním prostředkem, a proto ani zřeknutí se tohoto prostředku v důsledku zvláštního systému náhrad nemůže představovat opatření udělená ze státních prostředků.
- Příplatek EEG nevybírání, nespravuje a už vůbec nerozděluje stát nebo státem ustavená nebo zřízená veřejná nebo soukromá instituce. Příplatek EEG naopak lze vybrat přímo prostřednictvím provozovatelů přenosových soustav elektřiny na základě odpovídajícího občanskoprávního nároku. Příplatek EEG nepřípadně do státního rozpočtu, takže zvláštní systém náhrad tudíž nijak nesníží přímo nebo nepřímo příjmy státu.
- Prostředky EEG nejsou k dispozici ani státním orgánům. Navíc neexistuje veřejná kontrola prostředků EEG, jako například Německým Spolkovým úřadem pro hospodářství a kontrolu vývozu (BAFA) nebo Spolkovou agenturou pro elektřinu, telekomunikace, poštu a železnice.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Erbslöh Aluminium v. Komise

(Věc T-298/14)

(2014/C 223/50)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo z důvodu podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a nižšího příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v rozsahu, v němž se týká nižšího příplatku EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že nižší příplatek EEG pro podniky s vysokou spotřebou energie stanovený v zákoně o upřednostňování obnovitelných energií (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že podniky s vysokou spotřebou energie zajisté nejsou touto úpravou zvýhodněni. Zvláštní systém náhrad je naopak náhradou za mimořádné výdaje, které ve zvláštní míře postihují žalobkyni a srovnatelné podniky v rámci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnovení konkurenceschopnosti podniků s vysokou spotřebou energie, které jsou nejprve významným způsobem poškozeny příplatkem EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU
- Žalobkyně mimoto tvrdí, že zvláštní systém náhrad nepředstavuje „státní nebo ze státních prostředků“ poskytnuté opatření. V této souvislosti uvádí, že samotný příplatek EEG není státním prostředkem, a proto ani zřeknutí se tohoto prostředku v důsledku zvláštního systému náhrad nemůže představovat opatření udělená ze státních prostředků.
 - Příplatek EEG nevybírání, nespravuje a už vůbec nerozděluje stát nebo státem ustavená nebo zřízená veřejná nebo soukromá instituce. Příplatek EEG naopak lze vybrat přímo prostřednictvím provozovatelů přenosových soustav elektřiny na základě odpovídajícího občanskoprávního nároku. Příplatek EEG nepřípadně do státního rozpočtu, takže zvláštní systém náhrad tudíž nijak nesníží přímo nebo nepřímo příjmy státu.
 - Prostředky EEG nejsou k dispozici ani státním orgánům. Navíc neexistuje veřejná kontrola prostředků EEG, jako například Německým Spolkovým úřadem pro hospodářství a kontrolu vývozu (BAFA) nebo Spolkovou agenturou pro elektřinu, telekomunikace, poštu a železnice.

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Fricopan Back v. Komise

(Věc T-300/14)

(2014/C 223/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo ve věci podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), v části, ve které se týká nižšího příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že nižší příplatek EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie stanovený v zákoně o upřednostňování energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien)(dále jen „EEG“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že uživatelé s vysokou spotřebou energie zajisté nebudou touto právní úpravou zvýhodněni. Zvláštní systém náhrad je spíše náhradou za mimořádné výdaje, které zvláštní mírou postihují žalobkyni a srovnatelné uživatele v rámci podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie a slouží k obnovení konkurenceschopnosti uživatelů s vysokou spotřebou energie, kteří by byli příplatkem EEG především významným způsobem poškozeni.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně dále tvrdí, že zvláštní systém náhrad nepředstavuje opatření poskytované „státem nebo ze státních prostředků“. V této souvislosti uvádí, že samotný příspěvek EEG není státním prostředkem a proto také zřeknutí se tohoto prostředku prostřednictvím zvláštního systému náhrad nemůže představovat opatření poskytované ze státních prostředků.
- Příplatek EEG není vybírán, spravován a už vůbec ne rozdělován státem nebo státem zřízenou veřejnou či soukromou institucí. Naopak, příspěvek EEG mohou vybírat přímo provozovatelé přenosové sítě na základě příslušného soukromoprávního nároku. Příplatek EEG nepřipadá státnímu rozpočtu, zvláštní systém náhrad proto žádným způsobem, přímo či nepřímo, nesnižuje příjmy státu.
- Prostředky EEG rovněž nejsou k dispozici státním orgánům. Nad prostředky EEG kromě toho neexistuje žádná veřejná kontrola, jako například kontrola ze strany Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle [Spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu (BAFA)] nebo Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě).

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Michelin Reifenwerke v. Komise

(Věc T-301/14)

(2014/C 223/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Německo) (zástupci: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme a T. Wielsch, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné podle čl. 263 odst. 1 SFEU rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU proti Spolkové republice Německo kvůli podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), v rozsahu, ve kterém se týká omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že nedošlo ke zvýhodnění ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky stanovené v zákoně o upřednostnění obnovitelných zdrojů energie (dále jen EEG) není podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Na tomto místě uvádí, že energeticky náročné podniky touto úpravou nejsou zvýhodněny. Zvláštní ustanovení o vyrovnání je spíše vyrovnáním mimořádného zatížení, se kterým se žalobkyně a srovnatelné podniky setkávají v rámci podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a slouží k obnovení konkurenceschopnosti energeticky náročných podniků, které byly poplatkem EEG zprvu značně poškozeny.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nešlo o státní prostředky ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU

- Žalobkyně nadto tvrdí, že zvláštní vyrovnávací ustanovení není poskytnutím „podpory státu nebo ze státních prostředků“. V této souvislosti uvádí, že sám poplatek EEG není státním prostředkem a tedy ani zřeknutí se ho prostřednictvím zvláštního vyrovnávacího ustanovení nemůže představovat opatření poskytnuté ze státních prostředků.
- Poplatek EEG není vybírán státem nebo státem jmenovaným nebo zřízeným veřejným nebo soukromým zařízením. Spíše může být poplatek EEG přímo prostřednictvím provozovatelů přenosových soustav vybírán na základě příslušného občanskoprávního nároku. Poplatek EEG není příjmem státního rozpočtu, takže zvláštní vyrovnávací ustanovení v žádném případě nepřímo nebo přímo nesnižuje příjmy státu.
- Prostředky EEG také nejsou orgánům státu k dispozici. Kromě toho neexistuje veřejná kontrola nad prostředky EEG, jako např. ze strany Spolkového úřadu pro hospodářství a kontrolu vývozu (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle, BAFA) nebo spolkové agentury pro elektrickou energii, plyn, telekomunikace, poštu a železnice (Bundesnetzagentur, regulační subjekt).

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Buderus Guss v. Komise

(Věc T-302/14)

(2014/C 223/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 263 odst. 1 SFEU ve věci podpory výroby energií z obnovitelných zdrojů a z důlního plynu podle Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (EEG) (zákon o upřednostnění obnovitelných energií) a snížení poplatku podle EEG pro energeticky náročné podniky proti Spolkové republice Německo – Státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) ze dne 18. prosince 2013, vyhlášené v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, č. 37, s. 73, v rozsahu, v němž Komise kvalifikovala zvláštní kompenzační režim podle § § 40, 41 EEG jakožto státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi, aby v souladu s čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu nahradila nezbytné náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že Komise neprávem kvalifikovala podporu obnovitelných energií ve formě systému poplatků, jakož i zvláštní kompenzační režim ke snížení poplatku podle EEG jakožto podporu a neměla proto zahájit formální vyšetřovací řízení.

- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise při předběžném posuzování otázky, zda zvláštní kompenzační režim představuje podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní kompenzační režim jakožto režim upravující výjimku z poplatku podle EEG neposkytuje žádné zvýhodnění, které by energeticky náročné podniky nezískaly za běžných tržních podmínek.
 - K tomu žalobkyně dodává, že se věc netýká žádných státních prostředků. Vzhledem k tomu, že ani výnosy z poplatku podle EEG nepředstavují žádné státní prostředky, nemůže se státních prostředků týkat ani režim upravující výjimky pro energeticky náročné podniky.
 - Žalobkyně dále poznamenává, že zvláštní kompenzační režim nemůže ani narušit hospodářskou soutěž. Vytváří nanejvýš podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez poplatku podle EEG.
2. Druhý žalobní důvod: Porušení zásady ochrany legitimního očekávání
- Žalobkyně tvrdí, že Komise přijetím rozhodnutí porušila navíc zásadu ochrany legitimního očekávání. Německé právní předpisy upravující podporu obnovitelných energií již byly podrobeny důkladnému zkoumání z hlediska práva státních podpor. V rámci tohoto zkoumání dospěla Komise v roce 2002 k závěru, že s touto právní úpravou není spojen žádný transfer státních prostředků. Vzhledem k tomu, že EEG 2012 nevykazuje v tomto ohledu žádné podstatné změny ve srovnání s tehdejší právní úpravou, nemusely dotčené hospodářské subjekty počítat s novým přezkumem, nýbrž se mohly spolehnout na existující právní úpravu.
3. Třetí žalobní důvod: Zneužití diskreční pravomoci
- Žalobkyně má za to, že Komise zneužila prostor pro uvážení, který jí poskytují články 107 a 108 SFEU. Zahájením šetření sleduje Komise přednostně cíl harmonizovat v zásadním rozsahu podporu elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl vyplývá také z nového návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energií, v nichž Komise poprvé stanoví podrobnou úpravu podpory obnovitelných energií. K podpoře harmonizace však měla Komise použít k tomu určené řízení pro sblížení právních předpisů podle článků 116 a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Polyblend v. Komise

(Věc T-303/14)

(2014/C 223/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v souvislosti s podporou výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a důlního plynu podle zákona o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) a omezením příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie proti Spolkové republice Německo – ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) ze dne 18. prosince 2013, zveřejněné v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, C 37, strana 73 podle čl. 263 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise považuje zvláštní systém náhrad podle § 40 a § 41 EEG za státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně považovala podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů s využitím systému průběžného financování, jakož i zvláštní úpravu vyrovnávání pro snížení příplatku EEG, za státní podporu, a proto nesměla zahájit formální vyšetřovací řízení.

— V této souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise při předběžném posouzení otázky, zda zvláštní systém náhrad představuje státní podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní úprava vyrovnávání jakožto výjimka z příplatku EEG neposkytuje výhodu, kterou by uživatelé s vysokou spotřebou energie za normálních tržních podmínek nezískali.

— Žalobkyně navíc uvádí, že nejsou dotčeny žádné státní prostředky. Protože už ani příjmy z příplatku EEG nepředstavují státní prostředky, nemohly být státní prostředky dotčeny ani výjimkou pro uživatele s vysokou spotřebou energie.

— Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní systém náhrad nenarušuje ani hospodářskou soutěž. Vytváří nanejvýš podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez příplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

Žalobkyně uvádí, že Komise vydáním rozhodnutí porušila krom toho i zásadu ochrany legitimního očekávání. Německá úprava podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů již byla podrobena zevrubnému přezkumu z hlediska právní úpravy v oblasti státní podpory. V roce 2002 dospěla Komise při přezkumu k závěru, že s úpravou není spojen transfer státních prostředků. Jelikož EEG 2012 v tomto rozsahu neobsahuje podstatné změny oproti tehdejšímu právnímu stavu, dotčené hospodářské subjekty nemusely počítat s novým přezkumem, nýbrž se mohly se spoléhat na další trvání této úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití uvážení

Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila uvážení, jež jí přiznávají články 107 a 108 SFEU. Zahájením formálního vyšetřovacího řízení Komise sledovala především cíl zásadního sjednocení podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se projevil i v novém návrhu pokynů pro podporu v oblasti životního prostředí a energetiky, v nichž Komise poprvé stanovila podrobnou úpravu podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Komise však měla k dosažení harmonizace uplatnit tomu sloužící postup sbližování právních předpisů podle článků 116 a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Sun Alloys Europe v. Komise

(Věc T-304/14)

(2014/C 223/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v souvislosti s podporou výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a důlního plynu podle zákona o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) a omezením příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie proti Spolkové republice Německo – ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) ze dne 18. prosince 2013, zveřejněné v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, C 37, strana 73 podle čl. 263 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise považuje zvláštní systém náhrad podle § 40 a § 41 EEG za státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně považovala podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů s využitím systému průběžného financování, jakož i zvláštní úpravu vyrovnávání pro snížení příplatku EEG, za státní podporu, a proto nesměla zahájit formální vyšetřovací řízení.

- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise při předběžném posouzení otázky, zda zvláštní systém náhrad představuje státní podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní úprava vyrovnávání jakožto výjimka z příplatku EEG neposkytuje výhodu, kterou by uživatelé s vysokou spotřebou energie za normálních tržních podmínek nezískali.
- Žalobkyně navíc uvádí, že nejsou dotčeny žádné státní prostředky. Protože už ani příjmy z příplatku EEG nepředstavují státní prostředky, nemohly být státní prostředky dotčeny ani výjimkou pro uživatele s vysokou spotřebou energie.
- Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní systém náhrad nenarušuje ani hospodářskou soutěž. Vytváří nanejvýš podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez příplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

Žalobkyně uvádí, že Komise vydáním rozhodnutí porušila krom toho i zásadu ochrany legitimního očekávání. Německá úprava podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů již byla podrobena zevrubnému přezkumu z hlediska právní úpravy v oblasti státní podpory. V roce 2002 dospěla Komise při přezkumu k závěru, že s úpravou není spojen transfer státních prostředků. Jelikož EEG 2012 v tomto rozsahu neobsahuje podstatné změny oproti tehdejšímu právnímu stavu, dotčené hospodářské subjekty nemusely počítat s novým přezkumem, nýbrž se mohly se spoléhat na další trvání této úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití uvážení

Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila uvážení, jež jí přiznávají články 107 SFEU a 108 SFEU. Zahájením formálního vyšetřovacího řízení Komise sledovala především cíl zásadního sjednocení podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se projevil i v novém návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energetiky, v nichž Komise poprvé stanovila podrobnou úpravu podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Komise však měla k dosažení harmonizace uplatnit tomu sloužící postup sbližování právních předpisů podle článků 116 SFEU a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2014 – Vestolit v. Komise

(Věc T-305/14)

(2014/C 223/56)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vestolit GmbH (Marl, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 263 odst. 1 SFEU ve věci podpory výroby energií z obnovitelných zdrojů a z důlního plynu podle Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (EEG) (zákon o upřednostnění obnovitelných energií) a snížení poplatku podle EEG pro energeticky náročné podniky proti Spolkové republice Německo – Státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) ze dne 18. prosince 2013, vyhlášené v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, č. 37, s. 73, v rozsahu, v němž Komise kvalifikovala zvláštní kompenzační režim podle § § 40, 41 EEG jakožto státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi, aby v souladu s čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu nahradila nezbytné náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že Komise neprávem kvalifikovala podporu obnovitelných energií ve formě systému poplatků, jakož i zvláštní kompenzační režim ke snížení poplatku podle EEG jakožto podporu a neměla proto zahájit formální vyšetřovací řízení.
- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise při předběžném posuzování otázky, zda zvláštní kompenzační režim představuje podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní kompenzační režim jakožto režim upravující výjimku z poplatku podle EEG neposkytuje žádné zvýhodnění, které by energeticky náročné podniky nezískaly za běžných tržních podmínek.
- K tomu žalobkyně dodává, že se věc netýká žádných státních prostředků. Vzhledem k tomu, že ani výnosy z poplatku podle EEG nepředstavují žádné státní prostředky, nemůže se státních prostředků týkat ani režim upravující výjimky pro energeticky náročné podniky.

2. Druhý žalobní důvod: Porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- Žalobkyně tvrdí, že Komise přijetím rozhodnutí porušila navíc zásadu ochrany legitimního očekávání. Německé právní předpisy upravující podporu obnovitelných energií již byly podrobeny důkladnému zkoumání z hlediska práva státních podpor. V rámci tohoto zkoumání dospěla Komise v roce 2002 k závěru, že s touto právní úpravou není spojen žádný transfer státních prostředků. Vzhledem k tomu, že EEG 2012 nevykazuje v tomto ohledu žádné podstatné změny ve srovnání s tehdejší právní úpravou, nemusely dotčené hospodářské subjekty počítat s novým přezkumem, nýbrž se mohly spolehnout na existující právní úpravu.

3. Třetí žalobní důvod: Zneužití diskreční pravomoci

- Žalobkyně má za to, že Komise zneužila prostor pro uvážení, který jí poskytují články 107 a 108 SFEU. Zahájením šetření sleduje Komise přednostně cíl harmonizovat v zásadním rozsahu podporu elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl vyplývá také z nového návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energií, v nichž Komise poprvé stanoví podrobnou úpravu podpory obnovitelných energií. K podpoře harmonizace však měla Komise použít k tomu určené řízení pro sblížení právních předpisů podle článků 116 a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Polymer-Chemie v. Komise

(Věc T-306/14)

(2014/C 223/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné podle čl. 263 odst. 1 SFEU rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení proti Spolkové republice Německo kvůli podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a důlního plynu podle zákona o upřednostnění obnovitelných zdrojů energie (EEG) a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky, státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), zveřejněné v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, č. C 37, v rozsahu, ve kterém Komise zvláštní vyrovnávací ustanovení podle § 40 a § 41 EEG považuje za státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že Komise posoudila podporu obnovitelných zdrojů energie prostřednictvím systému poplatků, jakož i zvláštní vyrovnávací ustanovení k omezení poplatku EEG, neprávem jako podporu a tedy neměla zahájit formální vyšetřovací řízení.

- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že se Komise při předběžném posouzení otázky, zda je zvláštní vyrovnávací ustanovení podporou, dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť zvláštní vyrovnávací ustanovení jako výjimka z poplatku EEG neposkytuje žádnou výhodu, kterou by energeticky náročné podniky za normálních tržních podmínek nezískaly.
- Žalobkyně nadto tvrdí, že nebyly dotčeny státní prostředky. Jelikož ani výtěžky z poplatku EEG nejsou prostředky státu, nemohly být ani výjimečným ustanovením pro energeticky náročné podniky dotčeny žádné prostředky státu.
- Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní vyrovnávací ustanovení nenarušuje hospodářskou soutěž. Vytváří podmínky hospodářské soutěže, které by existovali bez poplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání

Žalobkyně tvrdí, že Komise vydáním rozhodnutí navíc porušuje zásadu legitimního očekávání. Německá právní úprava na podporu obnovitelných zdrojů energie byla již podrobena podrobnému posouzení z hlediska práva státních podpor. V tomto posouzení Komise v roce 2002 došla k závěru, že převod státních prostředků s ní není spojen. Jelikož EEG 2012 neobsahuje žádné podstatné změny vzhledem k tehdejší právní úpravě, nemohly dotčené hospodářské subjekty počítat s novým posouzením, nýbrž mohly mít důvěru v další existenci úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila své posuzovací pravomoci podle článku 107 SFEU a 108 SFEU. Komise sleduje zahájením formálního vyšetřovacího řízení cíl zásadně harmonizovat podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se ukazuje také v novém návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energie, ve kterých Komise poprvé stanoví podrobná pravidla pro podporu obnovitelných energií. Aby však dosáhla harmonizace, musela by Komise použít řízení stanovené k harmonizaci právních předpisů články 116 SFEU a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – TechnoCompound v. Komise

(Věc T-307/14)

(2014/C 223/58)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné podle čl. 263 odst. 1 SFEU rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení s ohledem na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a zemního plynu podle zákona o upřednostnění obnovitelných energií (EEG) a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky proti Spolkové republice Německo – státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), uveřejněné v Úředním věstníku EU dne 7. února 2014, č. C 37, strana 73, v rozsahu, ve kterém Komise zařadí zvláštní vyrovnávací ustanovení podle § 40 a § 41 EEG jako státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu náhradu nezbytných nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že Komise podporu obnovitelných zdrojů energie prostřednictvím systému poplatků, jakož i zvláštní vyrovnávací ustanovení o omezení poplatku EEG, posoudila jako podporu neprávem a tedy neměla zahájit formální vyšetřovací řízení.

- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že Komise se při předběžném posouzení otázky, zda je zvláštní ustanovení o vyrovnání podporou, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní vyrovnávací ustanovení jako výjimka z poplatku EEG neposkytuje zvýhodnění, které by energeticky náročné podniky za běžných tržních podmínek neobdržely.

- Žalobkyně dále uvádí, že nebyly použity státní prostředky. Jelikož ani výtěžky z poplatku EEG nejsou státními prostředky, nemohly být státní prostředky dotčeny ani výjimečným ustanovením pro energeticky náročné podniky.
- Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní ustanovení o vyrovnání nenarušuje hospodářskou soutěž. Stanoví podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez poplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zásady legitimního očekávání

Žalobkyně tvrdí, že Komise vydáním rozhodnutí navíc porušuje zásadu legitimního očekávání. Německá právní úprava na podporu obnovitelných zdrojů energie byla již podrobena podrobnému posouzení z hlediska práva státních podpor. V tomto posouzení Komise v roce 2002 došla k závěru, že převod státních prostředků s ní není spojen. Jelikož EEG 2012 neobsahuje žádné podstatné změny vzhledem k bývalé právní úpravě, nemohly dotčené hospodářské subjekty počítat s novým posouzením, nýbrž mohly důvěřovat v další existenci úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila své posuzovací pravomoci podle článku 107 SFEU a 108 SFEU. Komise sleduje zahájením formálního vyšetřovacího řízení cíl zásadně harmonizovat podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se ukazuje také v novém návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energie, ve kterých Komise poprvé stanoví podrobná pravidla pro podporu obnovitelných energií. Aby však dosáhla harmonizace, musela by Komise použít řízení stanovené k harmonizaci právních předpisů článku 116 SFEU a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Neue Halberg-Guss v. Komise

(Věc T-308/14)

(2014/C 223/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné podle čl. 263 odst. 1 SFEU rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení s ohledem na podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a důlního plynu podle zákona o upřednostnění obnovitelných energií (EEG) a omezení poplatku EEG pro energeticky náročné podniky proti Spolkové republice Německo – státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), zveřejněné v Úředním věstníku EU dne 7. února 2014, C 37, strana 73, v rozsahu, ve kterém Komise posoudila zvláštní vyrovnávací ustanovení podle § 40 a § 41 EEG jako státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu náhradu nezbytných nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

Žalobkyně tvrdí, že Komise podporu obnovitelných zdrojů energie prostřednictvím systému poplatků, jakož i zvláštní vyrovnávací ustanovení o omezení poplatku EEG, posoudila jako podporu neprávem, a tedy nemohla zahájit formální vyšetřovací řízení.

- V této souvislosti žalobkyně uvádí, že Komise se při předběžném posouzení otázky, zda je zvláštní ustanovení o vyrovnání podporou, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní vyrovnávací ustanovení jako výjimka z poplatku EEG neposkytuje zvýhodnění, které by energeticky náročné podniky za běžných tržních podmínek neobdržely.
- Žalobkyně dále uvádí, že nebyly použity státní prostředky. Jelikož ani výtěžky z poplatku EEG nejsou státními prostředky, nemohly být státní prostředky dotčeny ani výjimečným ustanovením pro energeticky náročné podniky.
- Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní ustanovení o vyrovnání nenarušuje hospodářskou soutěž. Stanoví podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez poplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zásady legitimního očekávání

Žalobkyně tvrdí, že Komise vydáním rozhodnutí navíc porušuje zásadu legitimního očekávání. Německá právní úprava na podporu obnovitelných zdrojů energie byla již podrobena podrobnému posouzení z hlediska práva státních podpor. V tomto posouzení Komise v roce 2002 došla k závěru, že převod státních prostředků s ní není spojen. Jelikož EEG 2012 neobsahuje žádné podstatné změny vzhledem k tehdejší právní úpravě, nemohly dotčené hospodářské subjekty počítat s novým posouzením, nýbrž mohly mít důvěru v další existenci úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila své posuzovací pravomoci podle článku 107 SFEU a 108 SFEU. Komise sleduje zahájením formálního vyšetřovacího řízení cíl zásadně harmonizovat podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se ukazuje také v novém návrhu pokynů pro podpory v oblasti životního prostředí a energie, ve kterých Komise poprvé stanoví podrobná pravidla pro podporu obnovitelných energií. Aby však dosáhla harmonizace, musela by Komise použít řízení stanovené k harmonizaci právních předpisů články 116 SFEU a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Mat Foundries Europe v. Komise

(Věc T-309/14)

(2014/C 223/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v souvislosti s podporou výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a důlního plynu podle zákona o přednosti obnovitelných zdrojů energie (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, dále jen „EEG“) a omezením příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie proti Spolkové republice Německo – ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) ze dne 18. prosince 2013, zveřejněné v Úředním věstníku EU ze dne 7. února 2014, C 37, strana 73 podle čl. 263 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise považuje zvláštní systém náhrad podle § 40 a § 41 EEG za státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně považovala podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů s využitím systému průběžného financování, jakož i zvláštní úpravu vyrovnávání pro snížení příplatku EEG, za státní podporu, a proto nesměla zahájit formální vyšetřovací řízení. V této souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise při předběžném posouzení otázky, zda zvláštní systém náhrad představuje státní podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní úprava vyrovnávání jakožto výjimka z příplatku EEG neposkytuje výhodu, kterou by uživatelé s vysokou spotřebou energie za normálních tržních podmínek nezískali.
- Žalobkyně navíc uvádí, že nejsou dotčeny žádné státní prostředky. Protože už ani příjmy z příplatku EEG nepředstavují státní prostředky, nemohly být státní prostředky dotčeny ani výjimkou pro uživatele s vysokou spotřebou energie.
- Žalobkyně dále uvádí, že zvláštní systém náhrad nenarušuje ani hospodářskou soutěž. Vytváří nanejvýš podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez příplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- Žalobkyně uvádí, že Komise vydáním rozhodnutí porušila krom toho i zásadu ochrany legitimního očekávání. Německá úprava podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů již byla podrobena zevrubnému přezkumu z hlediska právní úpravy v oblasti státní podpory. V roce 2002 dospěla Komise při přezkumu k závěru, že s úpravou není spojen transfer státních prostředků. Jelikož EEG 2012 v tomto rozsahu neobsahuje podstatné změny oproti tehdejšímu právnímu stavu, dotčené hospodářské subjekty nemusely počítat s novým přezkumem, nýbrž se mohly se spoléhat na další trvání této úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití uvážení

- Konečně žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila uvážení, jež jí přiznávají články 107 a 108 SFEU. Zahájením formálního vyšetřovacího řízení Komise sledovala především cíl zásadního sjednocení podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se projevil i v novém návrhu pokynů pro podporu v oblasti životního prostředí a energetiky, v nichž Komise poprvé stanovila podrobnou úpravu podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Komise však měla k dosažení harmonizace uplatnit tomu sloužící postup sbližování právních předpisů podle článků 116 a 117 SFEU.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2014 – Fritz Winter Eisengießerei v. Komise

(Věc T-310/14)

(2014/C 223/61)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Německo) (zástupci: D. Greinacher, J. Martin a B. Scholtka, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se podpory energie z obnovitelných zdrojů a metanu podle zákona o přednosti energií z obnovitelných zdrojů (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) (EEG) a nižším příplatkem EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie proti Spolkové republice Německo státní podpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), zveřejněná v Úředním věstníku ze dne 7. února 2014, C 37, s. 73, podle čl. 263 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž Komise považuje zvláštní systém podpor podle § 40 a 41 EEG za státní podporu ve smyslu článku 107 SFEU;

— uložil Komisi na základě čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu náhradu nutných nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně považovala podporu elektrické energie z obnovitelných zdrojů prostřednictvím průběžného financování i zvláštní systém kompenzací ke snížení příplatku EEG za státní podporu, a proto neměla zahájit formální vyšetřování.
- Žalobkyně v této souvislosti uvádí, že Komise se při předběžném posouzení otázky, zda zvláštní systém náhrad představuje státní podporu, dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož zvláštní systém kompenzací, jakožto výjimka z příplatku EEG, neposkytuje výhodu, kterou by uživatelé s vysokou spotřebou energie za obvyklých podmínek nezískali.
- Žalobkyně krom toho uvádí, že se nejedná o státní prostředky. Vzhledem k tomu, že příjmy z příplatku EEG nepředstavují státní prostředky, státní prostředky nemohly být dotčeny výjimkou pro velké spotřebitele energie.
- Dále žalobkyně tvrdí, že zvláštní systém kompenzací nenarušuje hospodářskou soutěž. Nanejvýš vytváří podmínky hospodářské soutěže, které by existovaly bez příplatku EEG.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legitimního očekávání

Žalobkyně tvrdí, že Komise vydáním rozhodnutí porušila i zásadu ochrany legitimního očekávání. Německá právní úprava podpory energie z obnovitelných zdrojů již byla dostatečně přezkoumána, pokud jde o oblast státní podpory. Komise v roce 2012 dospěla při vyšetřování k závěru, že s právní úpravou není spojený převod státních prostředků. Vzhledem k tomu, že EEG 2012 v této souvislosti ve srovnání s tehdejší právní úpravou neobsahuje zásadní právní změny, dotčené hospodářské subjekty nemohly počítat s novým vyšetřováním, nýbrž se spoléhaly na zachování právní úpravy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Konečně, žalobkyně zastává názor, že Komise zneužila posuzovací pravomoc, která jí přísluší podle článků 107 SFEU a 108 SFEU. Zahájením formálního vyšetřování Komise především sledovala cíl sjednocení podpory elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Tento základní cíl se projevil i v novém návrhu pokynů pro podporu v oblasti životního prostředí a energie, ve kterých Komise poprvé stanovuje podrobnou právní úpravu podpory elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Komise však měla pro účely podpory harmonizace použít postup směřující ke sblížení právních předpisů podle článků 116 SFEU a 117 SFEU, které jsou k tomu určeny.

Žaloba podaná dne 5. května 2014 – Christian Dior Couture v. OHIM (Ztvárnění opakujícího se vzoru s reliéfním efektem)

(Věc T-313/14)

(2014/C 223/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Christian Dior Couture SA (Paříž, Francie) (zástupce: M. Sabatier, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 4. března 2014 ve věci R 459/2013-14 v rozsahu, v němž zamítlo odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta, který odmítl poskytnout ochranu systému ochranné známky Společenství obrazové ochranné známce č. 1 100 187 s mezinárodním zápisem, který se vztahuje na Evropskou unii, ve vztahu k některým výrobkům zařazeným do tříd 9, 14, 18 a 25;
- souhlasil se zápisem obrazové ochranné známky č. 1 100 187 pro všechny výrobky spadající do tříd 9, 14, 18 a 25 a, podpůrně, pro výrobky, u nichž bylo užívání výslovně prokázáno;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v řízení před OHIM a v rámci tohoto řízení, a to v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Mezinárodní zápis, který se vztahuje na Evropskou unii, obrazové ochranné známky znázorňující opakující se vzor s reliéfním efektem pro výrobky zařazené do tříd 9, 14, 18 a 25

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky k zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 2. května 2014 – Vinnolit v. Komise

(Věc T-318/14)

(2014/C 223/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Německo) (zástupce: M. Geipel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 18. prosince 2013 ve věci SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) v části v níž se týká snížení příplatku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie;
- uložil žalované, aby nesla vlastní náklady řízení a současně i uložil náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence podpory ve smyslu článku 107 SFEU

- Žalobkyně tvrdí, že snížení příplatku EEG, stanoveného zákonem o upřednostnění elektřiny z obnovitelných zdrojů (dále jen „EEG“), pro uživatele s vysokou spotřebou energie, představuje změnu kompenzačního mechanismu podle občanského práva. Ze státních prostředků nebo prostředků kontrolovaných státem není podle ní poskytováno žádné zvýhodnění.

2. Druhý žalobní důvod vychází z neexistence nové podpory

- Žalobkyně dále tvrdí, že snížení příspěvku EEG pro uživatele s vysokou spotřebou energie nepředstavuje žádnou novou podporu ve smyslu článku 108 SFEU, neboť mechanismus financování podpory obnovitelných zdrojů energie ve Spolkové republice Německo byl v minulosti Evropskou komisí kvalifikován jako slučitelný s právními předpisy upravujícími státní podpory a nebyl dosud podstatně změněn.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení základních práv a zásady proporcionality
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že Evropská komise nevyužila svého prostoru pro uvážení, nebo jej nevyužila řádně, neboť nezohlednila zvláště znevýhodňující účinky pro dotčené podniky, spojené se zahájením formálního přezkumného řízení, a dále přezkumné řízení zahájila v okamžiku, kdy to nebylo ještě nezbytné.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady ochrany legitimního očekávání
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutím Evropské komise bylo dotčeno chráněné legitimní očekávání dotčených podniků, neboť mechanismus financování podpory obnovitelných zdrojů energie ve Spolkové republice Německo byl v minulosti Evropskou komisí kvalifikován jako slučitelný s právními předpisy upravujícími státní podpory a od té doby nebyl podstatně změněn.
5. Pátý žalobní důvod vychází z překročení pravomoci
 - Nakonec žalobkyně tvrdí, že Evropská komise svým rozhodnutím překročila svěřenou pravomoc tím, že Spolkové republice Německo nepřipustným způsobem omezila prostor pro volné uvážení, který jí přísluší podle primárního a sekundárního práva, při úpravě podpory obnovitelných zdrojů energie.

Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Azarov v. Rada

(Věc T-331/14)

(2014/C 223/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Mykola Yanovych Azarov (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- v souladu s článkem 263 SFEU zrušil rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26), jakož i nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1) v rozsahu, v jakém se týkají žalobce,
- v souladu s článkem 64 jednacího řádu Tribunálu přijal organizační procesní opatření,
- v souladu s článkem 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Žalobce na tomto místě mimo jiné tvrdí, že odůvodnění napadených aktů mu neumožňuje zpochybnit je před Tribunálem, a Tribunálu neumožňuje přezkoumat jejich zákonnost.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce poukazuje na porušení práva vlastnit majetek a porušení práva vykonávat hospodářskou činnost. Dále vytýká nepřiměřenost uložených omezujících opatření. Nakonec tvrdí, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Žalobce na tomto místě mimo jiné tvrdí, že Rada zneužila svou pravomoc, neboť uložením omezujících opatření vůči žalobci byly sledovány převážně jiné cíle, než je skutečné posílení a podpora právního státu a dodržování lidských práv na Ukrajině.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce vytýká zejména porušení práva na nestranné zacházení, porušení práva na spravedlivé, resp. férové zacházení a porušení práva na řádné zjištění skutkového stavu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení

Žaloba podaná dne 12. května 2014 – Azarov v. Rada

(Věc T-332/14)

(2014/C 223/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26), prováděcí rozhodnutí Rady 2014/216/SZBP ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 111, s. 91), jakož i nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1) a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 381/2014 ze dne 14. dubna 2014, kterým se provádí nařízení Rady (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 111, s. 33) v částech, ve kterých se týkají žalobce,
- podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu nařídil organizační procesní opatření,
- podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Žalobce v této souvislosti mimo jiné tvrdí, že odůvodnění napadených právních aktů neumožňuje ani jejich napadení žalobcem, ani přezkum jejich legality Tribunálem.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení základních práv

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce uplatňuje porušení vlastnického práva a práva podnikat. Dále vytýká nepřiměřenost uvalených omezujících opatření. Nakonec uvádí, že bylo porušeno jeho právo obhajoby.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Žalobce v této souvislosti mimo jiné tvrdí, že Rada zneužila pravomoci, protože přijetím omezujících opatření vůči žalobci byly sledovány převážně jiné cíle, než konsolidování a podpora právního státu a dodržování lidských práv na Ukrajině.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy

V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce vytýká zejména porušení práva na nestranné zacházení, porušení práva na spravedlivé resp. férové zacházení a porušení práva na pečlivé zjištění skutkového stavu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení

Žaloba podaná dne 30. května 2014 – STC v. Komise

(Věc T-355/14)

(2014/C 223/66)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: STC SpA (Forli, Itálie) (zástupci: A. Marelli a G. Delucca, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadená rozhodnutí s veškerými právními následky a za tímto účelem zejména:
- uložil veřejnému zadavateli povinnost nahradit škodu vzniklou v důsledku přijetí protiprávních rozhodnutí, a to buď v konkrétní požadované formě novým zadáním veřejné zakázky žalobkyni, nebo jiným obdobným způsobem, a v posledně zmíněném případě nahrazením škody vzniklé v důsledku ušlého zisku podniku, jakož i škody vzniklé v důsledku nemožnosti uvést zadání zakázky ve svém profesním kurikulu, v celkové výši rovnající se 15 % ceny uvedené v nabídce předložené žalobkyní, nebo podpůrně v celkové výši rovnající se 15 % tržní hodnoty, nebo v jakékoli jiné vyšší či nižší částce, kterou spravedlivě určí soud, v každém případě navýšené o úroky z důvodu náhrady škody vzniklé prodlením, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně vedlejších nákladů, skutečně vynaložených výdajů a jiných zákonem předvídaných nákladů, s výhradou jejich vyčíslení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána proti rozhodnutí, jež záporně hodnotí nabídku předloženou žalobkyní v zadávacím řízení JRC IPR 2013 C04 0031 OC, které přijala Evropská komise, generální ředitelství Společného výzkumného střediska, ředitelství pro správu lokality Ispira, oddělení Údržby a služby, a které bylo doručeno dopisem ze dne 3. dubna 2014, pod č. Ares(2014) 1041069, proti rozhodnutí o zadání zakázky jinému podniku, jakož i proti rozhodnutí zamítajícímu žádost o přístup k dokumentaci k zadávacímu řízení.

Předmětem dotčeného zadávacího řízení byl projekt, dodávka zařízení a výstavba nové trigenerační elektrárny s plynovou turbínou a související smlouva na běžnou a zvláštní údržbu na dobu šesti let, se zárukou na první dva roky.

Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nepřiznání práva žalobkyně na přístup k dokumentaci k zadávacímu řízení. Žalobkyně v tomto ohledu namítá porušení:
 - článků 42 a 47 Listiny základních práv Evropské unie;
 - práva na přístup k dokumentaci k zadávacímu řízení, v rozsahu, v němž žalobkyně neměla přístup k pořadníku vzešlému ze zadávacího řízení a k počtu bodů získaných ostatními soutěžiteli, ani k úplnému znění posudku týkajícího se žalobkyně;

- práva na obhajobu a práva na účinnou právní ochranu.
2. Druhý žalobní důvod týkající se hospodářské nabídky předložené žalobkyní. Žalobkyně v tomto ohledu namítá porušení:
- článku 296 SFEU z důvodu rozporuplného a nedostatečného odůvodnění;
 - práva na řádnou správu zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie;
 - článku 112 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1);
 - článku 160 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1);
 - zásady rovného zacházení a povinnosti transparentnosti ve stádiu posuzování nabídek za účelem zadání veřejné zakázky, jakož i zásady rovných příležitostí pro všechny uchazeče.
3. Třetí žalobní důvod týkající se technické nabídky předložené žalobkyní. Žalobkyně v tomto ohledu namítá porušení:
- článku 296 SFEU z důvodu rozporuplného a nedostatečného odůvodnění;
 - práva na řádnou správu zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie;
 - článku 112 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1);
 - článku 139 odst. 1 a čl. 160 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1);
 - zásady transparentnosti a článku 16 Listiny základních práv Evropské unie.

Žalobkyně též namítá zkreslení zjištění plynoucích z dokumentace.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 16. ledna 2014 – Guinet v. EIB

(Věc F-107/12) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Zaměstnanci EIB — Důchodový systém — Převod nároků na důchod — Náhrada škody způsobené opožděným převodem nároků na důchod — Podmínka skutečného převodu nároků na důchod, které vznikly v jiném systému než v systému EIB — Zásada rovného zacházení“

(2014/C 223/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Philippe Guinet (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka (zástupci: T. Gilliams, G. Nuvoli, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duron, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení implicitního rozhodnutí EIB, kterým byla zamítnuta žádost žalobce započítat revalorizované odpracované roky do jeho důchodu, a návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Philippe Guinet ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Evropskou investiční bankou.*
- 3) *Evropská investiční banka ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 366, 24.11.2012, s. 41.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 22. května 2014 – CI v. Parlament

(Věc F-130/12) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Odměny — Rodinné přídatky — Příspěvek na vyživované dítě — Zdvojnásobný příspěvek na vyživované dítě — Článek 67 odst. 3 služebního řádu — Podmínky přiznání — Smírné řešení sporu mezi účastníky řízení po intervenci Evropského veřejného ochránce práv — Provedení — Povinnost postupovat s řádnou péčí“

(2014/C 223/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CI (zástupci: B. Cortese a A. Salerno, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: E. Despotopoulou a M. Ecker, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí zamítajícího poskytnutí zdvojnásobeného příspěvku na vyživované dítě podle čl. 67 odst. 3 služebního řádu

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2011, kterým se zamítá prodloužení poskytování zdvojnásobeného příspěvku na vyživované dítě od 1. června 2008, a rozhodnutí ze dne 20. července 2012, kterým se zamítá stížnost, se zrušují.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené CI.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 9.3.2013, s. 29.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. ledna 2014 – Ohrgaard v. Komise

(Věc F-151/12) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Odměna — Příspěvek za práci v zahraničí — Podmínka bydliště stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) přílohy VII služebního řádu — Výkon funkce v mezinárodní organizaci — Pojem — Pětiměsíční stáž v Komisi — Vyloučení“

(2014/C 223/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Dánsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a V. Joris, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým byl zamítnut nárok žalobce na příspěvek za práci v zahraničí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 6. března 2012, kterým byl zamítnut nárok J. Ohrgaarda na příspěvek za práci v zahraničí, ve znění rozhodnutí ze dne 31. srpna 2012 o zamítnutí stížnosti, se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené J. Ohrgaardem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 23. 2. 2013, s. 26.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. ledna 2014 – Lebedef v. Komise(Věc F-60/13) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Zápis nepřítomnosti z důvodu nemoci — Neomluvená nepřítomnost — Snížení dnů nároků na dovolenou za kalendářní rok — Podání žádosti prostřednictvím zprávy — Informace dotčené osoby o existenci rozhodnutí — Neotevření zprávy a nezjištění obsahu rozhodnutí prostřednictvím kliknutí na hypertextový odkaz — Přípustnost — Lhůty — Určení data, od kterého se dotčená osoba mohla seznámit s obsahem rozhodnutí“

(2014/C 223/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a G. Berscheid, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení implicitního rozhodnutí o zamítnutí žádosti podané žalobcem na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu, která se týkala opravy zápisů jeho nepřítomnosti z důvodu nemoci do aplikace SysPer2.

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřípustná.
- 2) Giorgio Lebedef ponese vlastní nákladní řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 21.9.2013, s. 29.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS